

Under Ground

studenti studentům

Ostravak robí zkušku

Kalendář kulturních akcí

Zapomenutý básník Peter Gregor

Underground

studenti studentum

Úvodník	3
Novinky	4
Naše univerzity	9
Rozhovor s Janem Čížalem – zakladatelem Bílého divadla	18
Májáles Ostrava 2012	20
Filmové recenze	16
Východ Černých sluncí	25
Zapomenutý básník Peter Gregor	26
Kalendář kulturních akcí	28
Fejeton – Křižovatka smrti	32
Kontroverzní teorie světa	34
Maskot jako profese	36
Bezpečnější Aukro	38
Sudoku	39
Ostravak	40
Pozoruhodná zákoutí Ostravy	42
Ostrava okem fotoaparátu	43
Autorské okénko	44
USE-IT mapa Ostravy	46
AIESEC	47
Únorový program A klubu	48

číslo 5, ročník 1, 2012, Ostrava
casopis@sus.osu.cz

Identifikační číslo:
MK ČR E 20393

Vydavatel

Stavovská unie studentů Ostrava
Hladnovská 1433/22
710 00 Ostrava

Šéfredaktorka

Agáta Vřeská
(sefredaktor@sus.osu.cz)

Redaktoři

Veronika Balcárková
Nikola Brtvová
Nikol Dostálová
Michala Gawelczyková
Zuzana Kaňová
Radim Kateřina
Tereza Knapková
Jaroslava Kořená
Jana Kovářová
Tomáš Mičůnek
Jaroslav Neuvirt
Kateřina Nováková
Kateřina Polínková
Kristýna Svidroňová
Karel Střelec
Marek Suchánek
Zuzana Škúrková
Aneta Vozňáková
Vojtěch Žižka

Editace

Tereza Niklová
Zuzana Škúrková
Linda Vlčková
Agáta Vřeská

Korekce

Michal Místecký

Grafické zpracování

Sabina Freundová

Původní grafický návrh: Upgrade CZ s.r.o.

Foto na obálce

Kristýna Svidroňová

náklad 100 ks

Datum vydání: leden 2012

Na Nový rok, když jsem se vracela domů, jsem si začala mazat z mobilu staré smsky. Tolik srdce nervoucích sdělení o tom, co je třeba nakoupit, kde se sejdeme, kdy a proč... Nakonec mi zbyly jen tři zprávy od jedné kamarádky. Ale i na těch jsem našla něco, co už čas ohlodal. Rozhodla jsem se tedy, že si nechám jen jednu jedinou, ale spletla jsem se. Nechala jsem tedy zmizet všechny. V paměti ji mám ale stále. Tehdy se učila na nějakou zkoušku a docela z toho šlela. Napsala mi:

„Michelangelo házel své sochy z kopce dolů, aby z nich odpadly přebytečné části.“

Tvůrčí období je v něčem tomu zkuškovému tak trochu podobné. Důležité je zachovat v mysli to podstatné. Toho lze dosáhnout jen, když jsme si vědomi, co je zbytečné. Vytvořit něco, s čím bude autor sám spokojen, vyžaduje podobné zamyšlení. S barvami se to nesmí přehánět, pokud to není záměr. Tvary musí odpovídat jeho vizi o nich. Dílo by nemělo mlčet, ale ani ječet.

Pokaždé, když si na tu zprávu vzpomenu, vidím z kopce valící se sochu, jak se pozvolna rozpadá. Ještě se nestává v autorových očích dokonalou, ale blíží se tomu. Bude muset na ní ještě hodně pracovat, ale pak bude opravdu šťastný. Možná.

To, co má zůstat, nezmizí. Pro většinu zkuškové už skončilo a já doufám, že pro vás bylo daleko příjemnější, než je tesání pro sochu. I když, začátek roku přeci jen vyžaduje tak trochu drsnou očistu. Hlavní je, aby po ní zůstaly ty důležité části.

Přeji vám příjemné počtení a nový rok plný krásných sousoší.

Za redakci,
Kristýna Svidroňová

STALO SE

Názor prezidenta ČR na studenty

Návštěva prezidenta Václava Klause na Ekonomické fakultě VŠB-TUO mne i mnohé další určitě potěšila. Zaplněná aula tomu byla důkazem. Kdo by si taky nechal ujít křest knihy a přednášku od naší hlavy státu. Poslouchal jsem pozorně, co nám prezident jako budoucí generaci přenechá za moudra. Protože už při představování neopomněli zdůraznit všechny prezidentovy tituly, dychtivě jsme tedy naslouchali.

Pak došlo na dotazy z řad studentů, jeden však byl jaksi mimo mísu. „Jaký máte názor na to, že jsou i lidé z nemajetných rodin, kteří by chtěli studovat, ale díky zavedení školného se jim tento sen ztratí?“ V posluchárně zhoustla atmosféra. Prezident se zamyslel a odpověděl: „Já považuji, ne studium na základní ani na střední škole, ale studium na vysoké škole zadarmo za parazitování studentů na zbytku naší společnosti.“ V tu chvíli prezident zřejmě čekal na pískot, ale místo toho polovina sálu koukala nevěřícně na přednášejícího a druhá polovina jej podpořila potleskem. Zdálo se, že sám dotazující se podivil. Zadíval jsem se tedy znovu na knížku, kde byl podepsán prof. Ing. Václav Klaus, CSc. Nějak jsem si nemohl srovnat myšlenky. Jak to, že ti, co vystudovali bezplatně třeba i v zahraničí, nebyli parazity na společnosti, zato my, současní studenti, ANO?

Nelíbí se mi pohled na věc osobnosti pana prezidenta, která by měla dbát na to, aby český stát vzkvétal, měl chytré a vzdělané obyvatelstvo. Místo toho nás studenty demotivovala takovouto narážkou. Pokud má pocit, že

vysokoškolsky v z d ě l a n ý c h studentů je příliš mnoho, měl by se zasadit o přísnější pravidla studia, ať každý dokáže, že na studium má intelektuální a studijní předpoklady. Dle mého názoru po zavedení školného budou studovat jen ti, kteří sice studijně na tom nejsou nejlépe, ale rodiče jim zkoušky zaplatí, anebo se bude muset celá rodina stejně jako za první republiky na studia složit. Přitom v dnešní době, kdy peníze utíkají úplně jinudy, např. předražováním státních zakázek, korupcí a tunelováním naší společnosti, se tedy ptám, proč se nejdříve takovým činům neudělá přítrž, proč se neucpou černé díry státního rozpočtu? Pak by určitě zbylo hodně peněz nejen na školství... Jenže to jsme už v oblasti science fiction. Mrzí mne to a jsem z toho smuten.

foto: Vojtěch Žizka

Vojtěch Žizka

PechaKucha Night už po šesté v Ostravě

Možná si mnozí z vás ještě vzpomenou na reflexi PechaKucha Night Ostrava (dále už jen PKNO) otištěnou v zářijovém čísle. Tehdy šlo o pátý skvostný večer tvůrčího tlachání v tom nejpozitivnějším slova smyslu. Organizátoři si ale nedali po skončení „pětky“ nohy na stůl, ale už pozvolna připravovali další setkání. A výsledek jejich práce?

PKNO 6 se konala v zasedací místnosti, na Nové radnici v Ostravě. Malá kapacita sálu mnohým znemožnila se zúčastnit. Lístky zmizely během asi dvou hodin. Tehdy jsem z té informace byla zoufalá a počítala s tím, že se neúčastním, ale nakonec se přece jen na mě štěstí usmálo.

Přišla jsme už dvě hodiny před začátkem a tak jsem si plnými doušky užila volný pohyb po radničních chodbách, i možnost vyjet si zadarmo na radniční věž pro pár pohledů na noční

babičky a dokázal ho s úctou a jakýmsi okouzlením vtipně okomentovat. Objeví se zde i tvůrci (animátoři) filmu Alois Nebel. Celková sestava účinkujících byla velmi barvitá a nenudila. Seznámili jsme se také s několika bytovými designéry, architektky a dalšími fotografy, či projektem ANONYMOUS. Už se těším na pozvolna se blížící jarní část.

Zdroj: www.pkno.cz

-krs-

Ostravu.

Z prezentovaných projektů mě nejvíce zaujal jednoznačně projekt Barbory Doležalové z Divadla Feste – brněnské alternativní divadelní scény, která svá představení realizuje v nedivadelních prostorách, jako například v prostředí pošty, ve výstavních sálech apod. Jeden z nevtipnějších výstupů byl od fotografa Petra Willerta, který na svých dvaceti snímcích ukázal na prapodivný život svůj

foto: Kristýna Svidroňová

ZVEME VÁS

UniBrain

Dokázali jste někdy posunout věci pomocí své myšlenky? Ne? No není divu, kdyby jste to dokázali, tak už se v NASA ozývá známé „Houtone máme problém“ a nejspíš vám sčenují mozek skrz na skrz. Existují ale i šetrnější způsoby, jak to dokázat. Jedním z nich je speciální event UniBrain, který na naši univerzitu přináší Red Bull Student ve spolupráci s EEG Instytut Varšava.

Event UniBrain si klade za cíl vyhodnotit, která fakulta má nejsilnější mozek. Soutěž probíhá u speciálních stolů zařízených Mindball, kdy se soutěžící snaží dostat míček do protihráčovi branky. Ale pozor! Není to tak jednoduché jak se zdá. Míček totiž posouváte pouze silou svého mozku. Hráči mají na hlavách speciální

členky snímající jejich mozkovou aktivitu, která uvádí míček do pohybu. Do semifinále vždy soupeří jeden zástupce ze tříčlenného týmu proti studentovi z odlišné fakulty (oboru).

Neméně důležitou součástí týmu je tak zvaný rušič mající za úkol rozptylovat protihráče jakýmkoliv způsobem kromě hrubého násilí. Takže se můžete dočkat i hodně netradičních scén. Bonusové body lze získat i za nejlepší týmový úbor. Fantazii se meze nekladou. Ve finále se utkají celé týmy. Hraje se tedy tři na tři

u jednoho stolu. Výherní tým získává titul UniBrainiac a další věcné ceny. Jiný povolený doping je Red Bull energy drink.

Paradoxem je, že v podstatě vyhrává každý, kdo se zúčastní. Přístroj Mindball je ve světě využíván jako prostředek ke zvýšení mozkové aktivity. Podle polské neuroložky Denisse Krob Esterhazy na přístroji Mindball trénují i piloti NASA. Tedy tím, že si zasoutěžíte, prospějete svému mozku a směle můžete odpálit nový semestr hvězdným stylem.

Jestli chcete být u toho, kdy se sci-fi mění ve skutečnost, tak sestavte tříčlenný tým a přijďte si zasoutěžit 14.2. 2012 na 17. listopadu, VŠB – TU Ostrava (budova A, pod rektorátem). Bližší informace o přihlášení a pravidlech najdete na facebookovém profilu UniBrain.

Studentský ples Stavovské unie studentů Ostrava

Prostory Domu kultury Akord v Ostravě-Zábřehu opět budou patřit studentům. V pátek 10. února 2012 se v tamních prostorách bude konat již tradiční studentský ples, který je považován za jeden z největších plesů v Moravskoslezském kraji. Zúčastní se jej studenti ze dvou veřejných VŠ, a to z VŠB-TUO a OU. Studentské plesy v DK Akord mají dlouholetou historii, konají se prakticky od založení SUS VŠB-TUO (dnes SUS Ostrava). Vždy je připravena bohatá tombola a výborná zábava v podobě různých stylů hudby a tanečních vystoupení.

Zahájení plesu, které je stanoveno na osmou hodinu večerní, se zhostí pan rektor VŠB-TUO prof. Ing. Ivo Vondrák, CSc. úvodní zdravicí, a poté dva moderátoři z řad SUS Ostrava uvedou program celého plesu a zdůrazní, že pro návštěvníky plesu je připravena půlnoční tombola. Celý studentský ples se odehrává ve třech sálech. Jedná se o hlavní sál, ve kterém letos vystoupí kapela Trio Adamis, dalším sálem je klub Altán (diskotéka). V tomto sále bude hrát Dj's z rádia Kolej, které taktéž patří pod křídla SUS Ostrava. Můžete se těšit na současné hity, ale i oldies hudbu. V Hudebním sále (jedná se o vrchní patro DK Akord) bude připravena Cimbálová muzika Hlubina a Gangsters of Swing Orchestra. Každým rokem je ples napěchován skvělým programem v podobě tanečních vystoupení. Letos se představí Slezský soubor Heleny Salichové, tanečníci z LR Cometic DanceTeam Ostrava, na diskotékovém parketu pak můžete zhlédnout skvělé vystoupení tanečnicků z Respect dance crew Ostrava.

Jako každý rok mají studenti zajištěnou dopravu tam a zpátky zdarma, a to hned v několika časech. Ze Studentských Kolejí Poruba pojedou ke KD Akord od 19. hodin autobus každou půlhodinku až do jednadvacáté hodiny. A zpátky na koleje pojedou autobusy od

jedné v noci až do čtvrté hodiny ranní.

A lístky na ples? Ty si můžete zakoupit už nyní v místnosti B 207 (rektorát VŠB-TUO) v Ostravě Porubě každý pracovní den vždy od 15.00 do 17.00. Lístky si taktéž můžete rezervovat na e-mailu plessusakord@centrum.cz. A cena vstupenky je stejná jako loni – 280 Kč.

Přeji Vám krásnou plesovou zábavu a těším se na Vás přímo na plesu.

Kateřina Polínková

U Setkání nové komunity tvůrců pro iPhone

V dnešní době nabývají stále více na popularitě konference a srazy IT odborníků. Lidé se zde setkávají, aby si popovídali a pomohli vyřešit své pracovní problémy nebo získali pár rad, jak zlepšit své dosavadní postupy. Takovéto sešlosti bývají velmi přínosné, protože na nich můžete potkat spoustu výjimečných lidí nebo získat zajímavou nabídku k práci. Jedním z jejich hlavních problémů je ale fakt, že jen velmi málo se jich pořádá v Ostravě. Většinou kvůli nim musíte cestovat do Prahy či do Brna.

Zabývám se tvorbou aplikací pro iPhone a velký přínos mi dala konference přímo pro iPhone programátory, na které jsem se seznámil s lidmi, se kterými jsem v kontaktu dodnes. Je to však více než půl druhého roku a žádná podobná konference se od té doby nekonala. Přišlo mi to velice líto.

Proto jsem se rozhodl zorganizovat podobný sraz právě zde, v Ostravě!!! Počátečním krokem bylo vytvoření krátkého dotazníku, který jsem sdílel na sociálních sítích. Jeho prostřednictvím jsem se snažil zjistit, zda-li by vůbec byl zájem něco takového uskutečnit. Dotazník se setkal s velmi kladným ohlasem. Odpovědělo na něj téměř 30 respondentů, z nichž se pouze jeden vyjádřil proti mému nápadu. To mě tedy motivovalo, abych ve svých snahách pokračoval a zkusil toto setkání opravdu uskutečnit.

Založil jsem tedy internetový blog a profil na sociální síti twitter a snažil se zaujmout co největší okruh lidí, zabývající se tvorbou iPhone aplikací. V průběhu těchto aktivit mi došlo, že uskutečnění pouze jednoho srazu neřeší daný problém. Ideálním východiskem je vytvořit komunitu lidí se stejnými zájmy, v mém případě tvorba aplikací pro iPhone, a tuto komunitu neustále udržovat

IOSOVA

a pořádat pravidelná setkání. Rozhodl jsem se pro založení komunity s názvem iosova – iOS značí název operačního systému pro iPhone a OVa zkratku pro Ostravu.

Tato komunita má tedy za cíl spojit IT odborníky v Ostravě a vytvořit zde prostor pro rozvoj tvorby iPhone aplikací. Může být nápomocná především začínajícím programátorům a studentům, kteří neví, jak začít. Ale i zkušeným profesionálům, kteří hledají výpomoc pro své projekty.

Všechny aktivity v iosově zachycuji prostřednictvím blogu na adrese www.iosova.cz. Díky blogu má iosova i své logo, které vytvořil designér Josef Richter.

První setkání komunity je naplánováno na 10. února 2012. Více informací například o místě konání naleznete na již zmíněné adrese. Pro tuto příležitost jsem také nechal vytvořit sérii připínacích placek od www.badgees.cz s logem iosovy, které rozdám účastníkům. Také je připraveno několik přednášek na různá témata, od zkušeností se zakládáním úspěšné firmy tvořící hry pro iPhone, až po rady, jak lépe prodávat své aplikace a dosáhnout vyšších zisků.

Tímto bych rád pozval studenty OSU i VŠB a příznivce iPhone aplikací, aby se také přišli podívat na sraz a zapojili se do aktivit iosovy!

Jiří Urbášek, student FEI VŠB-TUO

U NAŠE UNIVERZITY

O tom, že se dvě největší ostravské univerzity budou spojovat, se šíří informace už dlouho. Přesto je to pár dnů, kdy se ze slov „asi“, „zřejmě“, „nejspíš“ stal fakt. A i když naši rubriku nebudeme muset přejmenovávat alespoň ještě rok dva, skutečné kroky k vytvoření třetí největší univerzity u nás začaly a byly 12. ledna oficiálně potvrzeny. Samotné spojování má mnoho zastánců, ale najdou se i odpůrci. Na to, co to v reálu nakonec přinese, si budeme muset ještě počkat, a zatím se podívejme, co se za posledních pár týdnů dělo na našich zatím nesloučených univerzitách.

U BAŇSKÁ

U Co chystá Studentská komora Akademického senátu VŠB-TUO v roce 2012?

Studenti ze Studentské komory Akademického senátu VŠB-TUO se sešli na jednání dne 28. listopadu 2011. Hlavním bodem tohoto setkání bylo projednat plán činnosti na rok 2012. S těmi nejdůležitějšími akcemi Vás chci právě seznámit. Pokud se vše povede jak má a pokud nic nezklame, tak máme v plánu tyto akce:

➤ setkání studentů s vedením univerzity, které se bude konat začátkem letního semestru 2011/2012 v sále nad Starou menzou, chtěli bychom na tuto akci pozvat pana rektora, prorektora pro rozvoj a sociální vztahy, také paní ředitelku stravovacích a ubytovacích služeb a kolegyni, která má na starosti útvar Péče o studenty. Studenti tak budou mít velkou možnost se vyjádřit prostřednictvím předem zasláných dotazů či se mohou přímo dotázat na plénu;

➤ tradiční výjezdní zasedání SK AS VŠB-TUO, taktéž konané začátkem letního semestru 2011/2012 na některé ze školických a rekreačních chat VŠB-TUO;

➤ novou studentskou fotografickou soutěž, která se bude konat v květnu. Vernisáž, výstava fotografií a vyhlášení soutěže se bude odehrávat v Galerii VŠB-TUO;

➤ majálesový průvod masek, který by se měl konat 2. května 2011 v prostorách Hlavní třídy v Ostravě-Porubě, vyhlášení nejlepší masky a krále Majálesu 2012 by se pak mělo odehrávat přímo před budovou rektorátu VŠB-TUO;

➤ dále chceme organizovat pravidelně jednou za měsíc setkání studentů s panem rektorem a také již pravidelná setkávání studentských organizací působících na VŠB-TUO i na OU s rektory obou univerzit;

➤ pracovní workshop pro studentské komory ze všech fakult VŠB-TUO, workshop

foto: Kateřina Polínková

by se týkal hlavně legislativních záležitostí; neustále se chceme vzdělávat formou nejrůznějších seminářů a konferencí tak, abychom byli hlavně nápomocni studentům při řešení jejich studijních záležitostí, ale také se budeme snažit neustále zlepšovat život v kampusu VŠB-TUO.

Věřím, že se nám tyto aktivity povedou společnými silami uskutečnit. Pokud na nás máte nějaký dotaz či připomínku, prosím, kontaktujte nás na naší e-mailové adrese: skas@vsb.cz

Za každý podnět či dotaz budeme velmi rádi. Vaši zástupci z řad SK AS VŠB-TUO.

Kateřina Polínková

Prosincové exkurze studentů VŠB-TUO

V prosinci 2011 měli studenti z VŠB-TUO možnost zúčastnit se dvou exkurzí. Ta první se odehrávala v pondělí 19. 12. 2011 v prostředí Hasičského záchranného sboru v městské části Fifejdy v Ostravě. Celou exkurzi vedl student FBI VŠB-TUO Bc. Martin Hajčman, který zároveň v tomto útvaru pracuje na půl úvazku. Exkurze začala prohlídkou garáží a představením všech výjezdových aut, včetně jejich vnitřního vybavení. Poté nás čekalo nahlédnutí do sklepení, kde je umístěn polygon pro fyzickou přípravu s dýchacím přístrojem, kterou musí vykonat každý hasič minimálně 4x ročně. Dále jsme si prošli veškeré části hasičského domu včetně věže, kde se sušily hadice, odpočinkového zázemí a kuchyně, a také jsme si mohli prohlédnout sportovní vybavení tamních hasičů spolu se saunovacím zařízením. Během exkurze jsme byli svědky tří výjezdů a jednoho pláného poplachu. Exkurze byla pro nás velkým přínosem a uvědomili jsme si, jak je toto povolání náročné a složité, a hlavně velmi potřebné pro obyvatelstvo nejen Ostravy.

Další exkurzí, kterou jsme měli možnost absolvovat, byla návštěva Hlavní Báňské záchranné služby v Ostravě-Radvanicích v úterý 20. 12. 2011. Celou exkurzi vedl Ing.

Zdeněk Pavelek, Ph.D., taktéž absolvent VŠB-TUO v oboru hornické inženýrství. Nejprve nám přednesl základní informace o HBZS a o její činnosti. Zdůraznil, že HBZS je nedílnou součástí hornické činnosti. Její postavení i úkoly jsou stanoveny Horním zákonem, Vyhláškou Českého báňského úřadu o báňské záchranné službě a Služebním řádem schváleným Českým báňským úřadem. Taktéž jsme si prohlédli vozový park, včetně vybavení speciálního automobilu pro záchranu potápěčů, a byli poučeni o speciálním vybavení sanitek těchto záchranářů. I zde jsme navštívili speciální polygon, ve kterém právě probíhal výcvik hasičů i záchranářů a na vlastní oči jsme se tak přesvědčili, jak těžký tento výcvik je. Následoval výklad o speciálních dýchacích přístrojích, které se používají pro záchranu horníků v dolech. A dokonce došlo i k výjezdu jednotky, což se moc exkurzím nestává.

Jsmo moc rádi, že jsme měli možnost se těchto exkurzí zúčastnit, přiučit se něco nového o těchto profesích a prohloubit si tak znalosti z této problematiky.

Kateřina Polínková

Setkání studentů s rektorem VŠB-TUO

Pravidelné setkání studentů ze Studentské komory Akademického senátu VŠB-TUO s panem rektorem VŠB-TUO prof. Ing. Ivo Vondrákem, CSc. se uskutečnilo 14. 12. 2011 v odpoledních hodinách v zasedací místnosti pana rektora.

Na úvod pan rektor nastínil současnou situaci ohledně financování veřejných VŠ v ČR pro rok 2012. Zmínil se hlavně o tom, že tok peněz na VŠ od roku 2008 klesá. Což pro VŠB-TUO znamená, že bude mít snížený rozpočet o 100 mil. Kč oproti roku 2008. Jedná se o politické rozhodnutí a rektori, kteří se pravidelně účastní České konference rektorů, se snaží o to, aby MŠMT nesnižovalo finanční prostředky pro VŠ. Pan rektor také zdůraznil, že VŠB-TUO v roce 2011 dosáhla největšího příjmu za svoji historii. Avšak jednalo se o peníze dotační, zejména z nejrůznějších projektů. Bohužel tyto peníze se nedají plošně rozdělit mezi fakulty. Neustále se musí hledat zdroje „zvenci“, tak aby jednotlivé fakulty byly „životaschopné“.

Pan rektor dále představil studentům projekt „fullcost“, podle kterého se budou paušalizovat využití prostory fakult, center a ostatních objektů na VŠB-TUO.

Velkým tématem setkání byly stravovací služby na VŠB-TUO, hlavně v otázce cena versus kvalita. V roce 2012 nastane v Menze č. 5 mnoho novinek. Otevře se druhé patro soukromému subjektu, v přízemí bude otevřena nová bagetérie a na EKF VŠB-TUO se vybuduje nové stravovací zařízení. Studenti měli nejrůznější dotazy hlavně z oblasti slučování univerzit, školného, zavedení Co-op Education program a výuky cizích jazyků na VŠB-TUO, zejména jejího zkvalitnění. Pan rektor velmi vstřícně odpovídal na nejrůznější otázky, vyhradil si pro toto setkání dvě hodiny svého drahocenného času, za což mu patří velké díky. Další setkání by se mělo uskutečnit na začátku letního semestru, a to v sále nad Starou menzou. Více informací naleznete na webových stránkách SK AS VŠB-TUO: <http://www.vsb.cz/skas/cs/>.

Kateřina Polínková

foto: Kateřina Polínková

Trilobit

Trilobit je název pro tradiční geologickou studentskou slavnost konanou vždy po svátku svaté Barbory. Letošní 52. ročník se uskutečnil v pátek 10. prosince 2011 v sále nad Starou menzou v areálu porubských kolejí VŠB-TUO. Od 19 hodin se v sále scházeli studenti geologického inženýrství HGF VŠB-TUO, absolventi, pedagogové institutu geologického inženýrství a zaměstnanci HGF VŠB-TUO, ale také kamarádi a příznivci této staré geologické akce. Pořádající studijní skupina vybírá konkrétní trilobití druh, který se stává symbolem večera. Tento symbol je pak nesen na razítku akce i na tričkách z této slavnosti.

Mikuláš Trilobit I.

S nápadem uspořádat společný večer pro studenty, pedagogy a zaměstnance před více než padesáti léty přišli studenti třetího ročníku geologie na tehdejší geologické fakultě Vysoké školy báňské v Ostravě. Nazvali ho Mikuláš Trilobit I. s dovětkem, že se jedná o obzvláště speciální geologicko-paleontologický seminář spojený se světelnými a jinými obrazy. Konal se v pátek po svaté Barboře, 7. 12. 1956, v restauraci ostravské Nové radnice. Za představitele Mikuláše Trilobita byl vybrán Ing. Zdeněk Paděra, asistent na katedře ložisek nerostných surovin, který ve spolupráci se studenty vytvořil zábavné pásmo. To vyvrcholilo

Budoucí rytíř

předáváním dárků a nakonec přešlo v individuální zábavu.

V duchu svatby

Letošní ročník se nesl v duchu svatby. A nebyla to nikterak obyčejná svatba. Jednalo se o svatbu vyloženě geologickou. Při zaznění svatebního pochodu celá akce odstartovala a v sále nastalo ticho. Nejedno návštěvník pozoroval, co se bude dít. Během večera studenti měli přichystáno několik scének z běžného života, ale zejména ze života studijního. Většinou studenti parodovali sami sebe,

ale i vyučující pedagogy, představovali samostatnou slovesnou tvorbu i své hudební schopnosti a to v podobě originálních textů zpívaných na různé nápěvy. Písňe se nesly sálem v doprovodu hornické kapely zvané Smečka, složené z řad studentů a absolventů HGF VŠB-TUO. Sál, ve kterém se samotná akce konala, byl vyzdoben fotografiemi ze života studentů a pedagogů na univerzitě, ale také erby všech dosavadních rytířů.

Pasování nového rytíře

Vyvrcholením večera bylo pasování nového „rytíře“ z řad pedagogů institutu geologického inženýrství. Vybraný kan-

didát byl představen všem přítomným obrazovou dokumentací. Následně mu byl představen erb s heslem k vědecké rozpravě a k obhajobě. Po splnění úkolu byl pak kandidát na rytíře povýšen, v kleče, za použití pasovacího meče, do stavu rytířského. Letošním rytířem se stal Ing. Martin Klempa, mladý pedagog z již zmiňovaného institutu. Byl naložen do necek a nesen kolem celého sálu za zvuku písňe „Ať žije rytíř náš“. Tímto aktem bylo dovršeno všech pasovacích náležitostí a oficiální část večera byla u konce. Poté následovala hojná zábava a podával se vynikající raut.

Zdroj: <http://geologie.vsb.cz/trilobit/>
Kateřina Polínková

foto: Kateřina Polínková

Organizátoři

Setkání studentských senátorů OU

V pondělí večer dne 12. 12. 2011 proběhlo na FF OU setkání zástupců Studentské komory akademického senátu OU (SK AS OU) a zástupců jednotlivých studentských komor fakultních senátů OU.

Hlavním tématem celého setkání bylo zformulování společného postoje SK senátů k věcným záměrům zákona o vysokých školách, z kterého plynou nové kompetence pro stát, zejména pak při volbě rektorů, a taktéž změna financování českého vysokého školství, tedy i ono všeobecně propírané zavedení školného. Druhým připravovaným zákonem je pak zákon o finanční pomoci studentům.

Na jednání vystoupil Ondřej Haška, zástupce Ostravské univerzity ve Studentské komoře rady vysokých škol (SK RVŠ), aby studentským senátorům osvětlil celou situaci, představil oba zákony a uvedl, v čem samotná SK RVŠ spatřuje největší hrozbu pro budoucí vývoj vysokých škol v Česku. Z jeho prezentace vyplynulo, že nejvíce studentům, rektorům, děkanům a také dalším lidem pohybujícím se ve školství vadí současná věcná podoba těchto zákonů, způsob jejich vytvoření a rovněž jejich možné dopady na celou akademickou obec. Konkrétně se hovořilo o tom, že zákony byly předloženy bez předchozího projednání Radou vysokých škol (RVŠ) a Českou konferencí rektorů (ČKR) a že zákony samotné jsou velmi nedořešeny, což s sebou přináší jistá rizika.

Velké riziko lze pak rovněž spatřovat i v návrhu na zapojení komerčního bankovního sektoru v oblasti půjček pro studenty. Zákon o pomoci studentům

obecně definuje, že systém půjček nebude poskytován státem, ale komerčními bankami. Ze zapojení komerční sféry nám s největší pravděpodobností vyplyne to, že půjčky samotné nebudou bezúročné. Podle tohoto zákona, pokud student půjčky nezaplatí, zaplatí je za ně stát. Jinými slovy, banky v tomto systému půjček pro studenty nemohou prodělat, ba právě naopak, prodělat může pouze stát. Zda a jakým způsobem bude pak stát dále vymáhat tento dluh po studentech, zákon dále neuvádí. Pokud tyto kompetence stát nechá v moci bank, může být na studenta i jeho rodinu uvalena exekuce.

Ze zákonů dále plyne například i přístup bank ke všem databázím o studentech včetně osobních údajů, posilování pravomocí rektorů vůči akademickým senátům či zavádění funkčních míst pro docenty a profesory.

V závěru setkání se senátoři SK AS OU spolu s přítomnými senátory jednotlivých fakult dohodli na tom, že oficiální vyjádření k těmto změnám v školském zákoně budou komentovat společně. Vyjádření pak bude zformulováno a oficiálně představeno za celou studentskou senátní obec.

Jaroslav Neuvirt

Stanovisko studentských komor akademických senátů Ostravské univerzity k věcnému záměru zákona o vysokých školách a věcnému záměru zákona o finanční pomoci studentům:

Studentská komora Akademického senátu Ostravské univerzity v Ostravě, studentské komory akademických senátů Filozofické fakulty, Pedagogické fakulty, Přírodovědecké fakulty, Fakulty sociálních studií a Fakulty umění se seznámily se stavem projednávání věcného záměru zákona o vysokých školách a věcného záměru zákona o finanční pomoci studentům, stejně jako s připomínkami, které k těmto dokumentům vznesla Rada vysokých škol ve vnějším připomínkovém řízení, Studentská komora rady vysokých škol a Česká konference rektorů.

Studentská komora Akademického senátu Ostravské univerzity a studentské komory výše zmíněných fakultních senátů plně podporují dosavadní postup Rady vysokých škol, Studentské komory Rady vysokých škol a České konference rektorů v tomto projednávání a připoují se rovněž k jejich stanoviskům k oběma předloženým dokumentům.

“Jsem velice rád, že se k tomuto prohlášení jednoznačně přidaly, až na výjimku Lékařské fakulty, všechny studentské komory akademických senátů naší univerzity!” říká Adam Soustružník, předseda Studentské komory Akademického senátu OU.

Zkratky:

AS OU = akademický senát OU, také “velký senát”, volí rektora, je hlavním orgánem univerzity, je tvořen dvěma komorami - pedagogickou a studentskou
SK AS OU = Studentská komora Akademického senátu OU, má 2 členy za každou fakultu, v čele stojí předseda, který je volen SK a je zároveň místopředsedou celého senátu

fakultní senáty - každá fakulta má svůj senát, tzv. “malý senát”, volí děkana a je hlavním řídicím orgánem fakulty, rovněž má pedagogickou a studentskou komoru

- zkratky jsou poté: **AS FF OU, AS LF OU,...**
 - pro studentskou komoru jsou to: **SK AS FF OU, SK AS LF OU,...**

RVŠ = Rada vysokých škol - orgán reprezentace VŠ, který je celorepublikový akademický senát složený ze zástupců všech univerzit, rovněž má pedagogickou a studentskou komoru, schází se v Praze, zástupci za univerzitu jsou delegováni svými AS

SK RVŠ = Studentská komora Rady vysokých škol
ČKR = Česká konference rektorů - orgán sdružující všechny rektory z celé ČR

Pohyblivý svátek čtení

Sedět v tak akorát velké místnosti, vychutnávat si (nejen) vůni svařáku a zachytávat verše, spolu s lidmi, které povětšinou ani neznáte, ale víte, že máte společnou alespoň jednu věc – zálibu v literatuře. I takto by se dala zhodnotit řada několika Pohyblivých svátků čtení.

Pohyblivý svátek čtení probíhal během zimního semestru na Filozofické fakultě Ostravské univerzity v prostorách Student OFFu. Vybrané všední podvečery se čtením tvorby studentů rozhodl takto zsvátčit jeden z pedagogů katedry literatury, Mgr. Martin Tomášek, Ph.D. Studenti, a to nejen z OU, měli možnost veřejně a přesto komorně předčítat svá dílka a následně si vyslechnout názory dalších přítomných. A šlo nejen o poezii, povídky či fejetony, ale třeba i překlady či studentské filmy. Debaty se často od konkrétních prací pozvolna zatoulávaly i obecně k literatuře i dál. A možná právě ta atmosféra, ta nekonvenčnost a směr kritiky a povzbuzení byla příčinou, proč PSC nezaničil po jednom večeru.

A ani jste nemuseli vy sami číst své literární pokusy, ty mohly dál nerušeně spát v šuplících, úplně stačilo tam být, poslouchat, vychutnávat, hodnotit, nechat čas, aby se nenápadně zpomalil, a celodenní únava se proměnila v příjemné zklidnění a jindy skličující brzké stmívání dodalo celému posezení na kouzlu.

Možnosti, které podobné akce jako byly tyto svátky čtení, mají, jsou myslím obrovské. Podoby, které mohou na sebe vzít, jsou ohraničeny snad jen velmi skromně. A příjemné chvíle a pro mnohé i řada zkušeností, jež mohou přinášet, snad stojí za to, aby se z některých svátků dělaly třeba i tradice.

-agv-

A jak svátek čtení působil na ty z účastníků, kteří nezůstali jen u tichého naslouchání a nenechali své práce ležet v šupletí?

Proč ses rozhodla využít příležitosti Pohyblivého svátku a číst veřejně své texty?

Mám za sebou už několik autorských čtení a touto cestou jsem chtěla opět o něco málo rozvinout své zkušenosti. Hlavní roli v tom hrál náhlý impuls a zvědavost.

Od kdy se věnuješ autorské tvorbě?

Už asi v 11 letech jsem občas psala pro zábavu naivní veršičky, bez nějakých vyšších ambicí. Avšak první pro mě důležitý zlom nastal v mých 14 letech. Přesto tvorba posledních tří let je mi nejbližší.

Jak jsi vnímala Pohyblivý svátek čtení?

Díky Pohyblivému svátku čtení má člověk jedinečnou možnost poznat mladé autory psané, výtvarné i jiné tvorby. Líbí se mi na něm různorodost a také fakt, že většinu z účinkujících neznám. Seznamování se s lidmi skrze jejich tvorbu je pro mě totiž jednou z těch nejpříťažlivějších podob poznávání. Není to ale jako jít na výstavu a nemít vedle sebe malíře, který jí má na svědomí. Ano, někdy máme k dispozici různé popisky, ale to nelze srovnávat s tou jedinečnou

možností diskuze s autorem tady a teď. Díky tomu dostává podle mě Pohyblivý svátek čtení třetí rozměr – hloubku. Je to velmi příjemný, otevřený večer plný překvapení.

Odpovídala **Kristýna Svidroňová**
(Ukázka z její tvorby, předčítanou na PSC, si můžete přečíst v Autorském okénku)

Proč ses rozhodl využít příležitosti Pohyblivého svátku a číst veřejně své texty?

Vzhledem k tomu, že Dr. Tomášek znal mou tvorbu, navrhl mi účast na tomto čtení. A samozřejmě jsem se rád zúčastnil, propagovat poezii a literaturu obecně je podle mého názoru velmi nutné.

Od kdy se věnuješ autorské tvorbě?

Ani nevím, asi od typicky pubertálního věku. K tomu se později přidaly překlady, které jsou mnohem náročnější a bohužel mi na ně nezbyvá příliš času...

Jak jsi vnímal Pohyblivý svátek čtení?

Myslím, že jde o skvělou věc a organizátorům za ni patří velký dík. Mnohokrát jsem četl na různých akcích, ale atmosféra Pohyblivého svátku čtení je zcela nezaměnitelná. Nadchla mě taky účast posluchačů, která myslím překonává očekávání všech.

Odpovídal **Karel Střelec**

Rozhovor s Janem Čihalem, zakladatelem Bílého divadla

Bílé divadlo bylo založeno v roce 1982 právě Janem Čihalem společně s Petrem a Ludkem Jičínským. V letošním roce oslaví Bílé divadlo 30 let od svého vzniku.

Jste lidé různých povolání, je to náročnější sevcit lidi z různých profesí?

Je to určitě náročnější než u profesionálů, protože se scházíme podle toho, jak to komu vyhovuje. Ale zase máme tu výhodu, že si můžeme dělat jakoukoliv dramaturgii, nemáme povinnost nějakých předplatných. My si můžeme dělat, co chceme, což nám profesionálové mnohdy závidí, protože oni musí splňovat podmínky, že na sebe musí vydělávat. My jsme tedy avantgarda a alternativa. Alternativa v tom, že můžeme hrát kdekoli a v podstatě kdykoliv, když se domluvíme, a avantgarda v tom, že jsme vycházeli z avantgardních tvůrců z Kantora, polských autorů a Petera Brooka. Upřednostňujeme fyzické divadlo proti velkému množství textu.

Kde zkoušíte a jak často?

Když jsme začali, tak jsme zkoušeli na Osvětové besedě v Porubě a pak nás různě vyhazovali. Když jsme skončili jako občanské sdružení, tak jsme neměli kde zkoušet. Scházíme se různě po hospodách a zkoušíme přibližně jednou týdně, a pokud je počasí tak také venku. A teď máme to štěstí, že pan Sekáč je majitelem sálu v Labyrintu v Třebovicích, kde jsou ideální podmínky na zkoušení.

Jaké je Vaše nejoblíbenější představení?

Na to asi neodpovím. My jsme začínali Hrabalem, přímo nám to požehnal sám

pan Hrabal. To bylo představení, které jsme milovali a hrajeme ho dodnes. To je právě o tom, že my ta představení hrajeme všechna a pořád. Těch 30 let máme naše věci výtvarně poschovávané a můžeme je hrát. A když je nějaká přehlídka, tak klidně nasadíme věci hrané před třiceti např., jako loni Hrabala, kterého jsme hráli k jeho výročí. Kolotoč je báječná věc, teď Postele sklízí velký úspěch, takže nelze říct, které představení mám nejraději. Každá hra se dotýká nějakého jiného tématu, takže všechna témata, která volíme, jsou nám velice vlastní a máme je rádi.

Zeptám se tedy jinak, které představení mělo největší úspěch?

Tak to bezesporu Ty který lyžuješ – Lyžaři podle Martina Velíška. Právě proto, že je to taková česká grotesknost. Hraje tam šest nahatých lyžařů, starších pánů a vůbec se tam nemluví. V pozadí je pouze komorní kvarteto. Lyžaři patří mezi velice vděčné představení, s kterým jsme sklídili úspěch po celé Evropě, protože této hře rozuměli všichni.

Účastníte se i zahraničních festivalů, kde se Vám nejlépe hrálo?

Nejraději máme Francii – Paříž. Francii milujeme a chceme se tam příští rok zase vydat k 30. výročí Bílého divadla.

Přiblížíte mi Vaše nejnovější představení Postele?

No to je pro diváka trochu problematické. K tomuhle představení máme docela obsáhlý program, protože jde o takové balancování života. Kalkuluje se tam a je tam resumé celého života. Postele jsou představením o celoživotní pouti pěti mužů. Zase se tam příliš nemluví, podobně jako u Lyžařů, víceméně je to pohybové, výtvarné divadlo. Dominantní roli v tomto představení sehrály lidové písničky, za které jsme dokonce dostali cenu na celostátní přehlídce.

Vaše hry jsou pojaty trochu z jiného úhlu, čím to?

Protože já a mí kolegové jsme dost vzdělaní v polském divadle. Ve své době tam moc lidí nejezdilo. My jsme jezdili do Wroclavi na nejlepší divadelní soubory ze světa, takže jsme od roku 1978 ovlivněni soubory, které byly na vrcholu divadelního dění. Právě proto vytváříme představení v jejich duchu. Naše představení jsou hodně filozofická a nutí diváka k přemýšlení. Nezatěžujeme ho množstvím textu, ale klademe důraz spíše na to výtvarno, proto jsou naše hry zvláštnější než jiné. Hrajeme hodně venku, nemusíme hrát v sálech, ale spíše ve specifickém prostředí.

Odkud čerpáte náměty?

Z vlastního života, ale mám kamaráda a společně čerpáme dramaturgicky z různých oblastí. Ale my máme premiéru tak jednou za dva za tři roky, takže si můžeme dovolit na tom pracovat hodně dlouho a pak to také dlouho hrajeme.

Pamatujete na své první představení s Bílým divadlem?

To samozřejmě, byla to Hráz věčnosti podle Bohumila Hrabala. Tehdy jsem napsal Bohumilu Hrabalovi, že jsme si zdramatizovali jeho knihy poezie a on s tím souhlasil. Dokonce se Bohumil Hrabal chtěl zúčastnit premiéry, ale z důvodu nemoci nedorazil. Pak jsme ji hráli k jeho výročí v Libni přímo na Hrázi Věčnosti nebo u automatu Svět. Takže to bylo naše první představení.

Odkud čerpáte finanční prostředky?

Kdysi jsme si to všechno platili ze svého, ale teď máme to štěstí, že nás má město rádo a za naše úspěchy nám poskytuje granty, o které žádáme.

Máte své stálé publikum nebo se vám stále obměňuje?

Stálé publikum samozřejmě máme. Jednak jsou to okruhy našich rodinných příslušníků nebo kamarádů. Všichni nám pomáhají nebo dokonce spolupracují, když je potřeba. A pak máme ty další, kteří nás uviděli třeba náhodně, ale už teď se ptají, kdy a kde budeme zase hrát. Vždycky je odkážeme na naše webové stránky, kde máme přehled všech našich představení. Teď o nás byl natočen dokonce film – Géniové, blázni, pábitelé a mnoho lidí se na nás přišlo podívat na základě tohoto filmu.

Michala Gawelczykova

foto: www.biledivadla.cz

První spojený majáles ostravských univerzit je v přípravách

Se začátkem roku 2012 je již opět v plných přípravách jedna z největších studentských akcí a zároveň studentská oslava přicházejícího léta – majáles. Majáles Ostrava 2012 proběhne ve středu 2. května v areálu Slezskoostravského hradu a Černé louky a bude se jednat o první spojený a doposud největší majáles obou univerzit.

Větší areál, více scén

Zatímco minulé roky pořádaly stavovské unie studentů ostravských univerzit – Ostravské univerzity a Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava každá svůj majáles, letos čeká Ostravu vzhledem ke spojení obou studentských organizací pod názvem Stavovská unie studentů Ostrava majáles jeden, o to větší.

„Chceme studentům a samozřejmě nejen studentům nabídnout takové „malé Colours of Ostrava“, komentovala spojený majáles hlavní organizátorka projektu a prezidentka Stavovské unie studentů Ostrava Jaroslava Kořená. „Areál bude v porovnání s minulým ročníkem majálesu dvakrát tak velký a místo dvou scén se můžou návštěvníci těšit na tři,“ dodala.

Čistě studentská akce

Majáles Ostrava je jedním z posledních čistě studentských majálesů v republice, většinu velkých majálesů v krajských

městech již pořádají soukromé agentury. „My chceme kolegy studenty zapojit co nejvíce, celý organizační tým je tvořen vysokoškoláky,“ sdělila Kořená, sama studentka druhého ročníku OU. Na grafice prvního spojeného majálesu již dokončují práci studenti Fakulty umění OU, na programování majálesových stránek se budou pro změnu podílet studenti VŠB-TUO. „Plánujeme také ve velkém zapojit ostravské studentské organizace,“ dodala Kořená.

Na scénách dostanou kromě známých interpretů prostor také studentské kapely

Na první scéně vystoupí největší „hvězdy“ celého majálesu v čele s oblíbenou českou kapelou Chinaski, dále návštěvníci uslyší mezinárodní seskupení N.O.H.A. a českou poprockovou skupinu UDG.

Druhá scéna bude tradičně věnována regionálním umělcům a zahráje si na ní také vítězná studentská kapela soutěže University Band Contest, kterou Stavovská unie studentů Ostrava pořádá v únoru právě pro studentské kapely.

„Soutěž pořádáme, abychom dali studentským kapelám možnost ukázat se na akci tohoto rozměru a posunout se tím dále,“ komentovala soutěž Gabriela Kožušníková, hlavní organizátorka soutěže University Band Contest a

zároveň viceprezidentka pro propagaci a PR Stavovské unie studentů Ostrava. „Již máme přihlášených šest studentských kapel, čekáme jich okolo desíti,“ dodala Kožušníková. Podmínkou účasti v soutěži je člen kapely studující OU nebo VŠB-TUO.

Na třetí majálesové scéně zazní elektronika, d'n'b a jim příbuzné styly v podání DJů z České republiky i zahraničí. Právě tato scéna bude v areálu Černé louky, stejně jako „chill-out“ zóna studentského Rádía Kolej určená k pohodovému posezení.

Klubová „afterparty“

Další novinkou letošního majálesu bude klubová scéna, na kterou se budou moct návštěvníci vydat po skončení hlavního majálesového programu. V areálu Slezskoostravského hradu bohužel není možné pokračovat s vystoupením kapel až do ranních hodin z důvodu rušení nočního klidu v centru města. „Tuto otázku pokaždé řešíme, ale bohužel se s tím nedá nic dělat.

Z tohoto důvodu se před 23:00 veškerý program přesune do ostravských klubů v blízkosti majálesového areálu a také do areálu kolejí VŠB-TUO. Tyto kluby se budou lišit především žánry hudby, mezi kterými nebude chybět „oldies“, rock nebo právě elektronika. Zahrají kapely zvučnějších jmen jako Sunshine nebo Evolution Dejavu i kapely studentské.

Průvody masek zůstanou dva

Dopolední průvody masek se na rozdíl od majálesů spojuvat nebudou, každá univerzita bude mít svůj vlastní. „Průvody bychom na sebe rádi napojili možností přejezdu masek do centra města zdarma majálesovými autobusy.“ Průvod by tak nenásilně pokračoval spolu s dalšími účastníky až do majálesového areálu, jak

je zvykem. Majálesové autobusy poté budou jezdit mezi areálem VŠB-TUO a Slezskoostravským hradem po celý den.

Majáles u Globusu nebyl „tím pravým ořechovým“

Dalším důležitým důvodem spojení obou majálesů je také minulý ne příliš úspěšný Majáles VŠB-TUO na parkovišti u Globusu v Ostravě-Porubě. „Na tento majáles byly spíše negativní ohlasy hlavně z důvodu umístění,“ vysvětlila Kořená. V areálu VŠB-TUO již není možné majáles pořádat kvůli výstavbě nové budovy školy s moderní technologií. Proto se také již minulý Majáles VŠB-TUO musel přesunout do nového, ne příliš vhodného areálu.

„Spojením majálesů si všichni návštěvníci budou moct užít příjemnou atmosféru hradního areálu,“ doplnila Kořená.

Hlavní důvody spojení ostravských majálesů:

- 1) Uspořádání větší akce, která nabídne více kvalitních hudebních interpretů a větší areál s více aktivitami
- 2) V areálu VŠB-TUO již není možné majáles pořádat (kvůli stavbě nové budovy, Majáles VŠB-TUO probíhal již minulý rok na parkovišti u Globusu)
- 3) Vytvoření jedné velké akce ještě významnější pro město Ostravu i region
- 4) Přispět k plánovanému sloučení univerzit tím, že se majálesu zúčastní a budou se na jeho přípravách aktivně podílet studenti OU i VŠB-TUO
- 5) Zástupci studentských organizací i rektori obou univerzit projeví na setkání studentských organizací s rektory v květnu 2011 souhlas s tímto krokem

Hana Moravcová

FILMOVÉ RECENZE

Crazy Stupid Love

Čtyřicetiletý Cal Weaver (Steve Carell) prožívá svůj sen – má dobrou práci, hezký dům, skvělé děti a za manželku lásku ze střední školy. Když ale zjistí, že ho jeho žena Emily (Julianne Moore) podvádí a chce se s ním rozvést, jeho „dokonalý“ život vezme rázem za své. A co je horší – Cal se ocitne ve světě svobodných, jenže sám už několik desítek let nerandil, a tak zažívá jeden neúspěch za druhým. Volné večery tráví sám v místním baru, kde utápí špatnou náladu. Cala vezme pod ochranu Jacob Palmer (Ryan Gosling) – pohledný sportovec lehce po třicítce. Aby Jacob Calovi pomohl zapomenout na jeho ženu a začít nový život, otevře mu zcela nové obzory: flirtující ženy, pánské jízdy a také nový styl. Cal a Emily nejsou jediní, kdo hledá lásku. Calův třináctiletý syn Robbie se zamiloval do sedmnáctileté chůvy Jessicy, která si zase myslí na Cala. Navzdory Calovu „znovustvoření“, jeho srdce nelze předělat a zdá se, že právě to ho stále vede tam, kde začal. (oficiální text distributora)

Budu-li upřímný, od filmu jsem neočekával žádné zázraky, spíše klasickou, tuctovou americkou komedii, která bude plná dojemných scén, doprovázená nasládlou hudbou, nicméně opak byl pravdou.

Snímek popisuje, jak se vám může zhroutit život během několika vteřin. Přijdete o ženu, o dům a prakticky o vše, co jste v životě společně budovali a začínáte znovu. Tato romantická komedie má v sobě vše - tragédii, frašku a nečekané odhalení na závěr. Navíc je zde také dobré herecké obsazení, myslím si, že Ryan Gosling to zahrál opravdu skvěle. Role mu sedla přímo na „na míru“.

Před koncem dojde k nečekanému odhalení, jež zpětně osvětluje celou zápletku filmu a zároveň klišé celého příběhu.

Film je velice dobře zpracován, až na poslední dojemnou půlhodinku, která celkový jinak skvělý dojem z filmu sráží.

Dle mého názoru tam vůbec nemusela být.

Země původu: USA

Rok: 2011

Délka: 118 minut

Režie: Glenn Ficarra, John Requa

Hudba: Christophe Beck, Nick Urata

Hrají: Steve Carell, Ryan Gosling, Julianne Moore, Emma Stone, Analeigh Tipton, Jonah Bobo a další...

Zdroj: www.csfd.cz

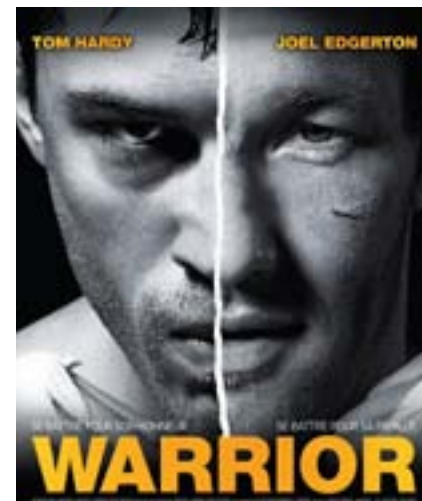
Tomáš Mičunek

Warrior

Jsou lidé, kteří, když řeknete, že jste viděli skvělý film z prostředí sportů, zvláště pak bojových, zůstanou naprosto klidní. Možná je dokonce až odradíte. Mezi takové patřím obvykle i já. Hromada nervů, pot, nedej bože krev a plno všelijakých emocí, které na vás útočí od první do poslední minuty. Když tyto předsudky občas sama sobě zakážu a film s označením „sportovní“ si přečtu jen pustím, jsem pak znova a znova překvapena, když se mé proroctví nenaplní, a mně se dostane zážitku z filmu, který, sport nesport, je prostě opravdu báječný. A tak tomu bylo i u Bojovníka.

Dva muži, bratři, v jejichž životech byly velmi tmavé chvíle, a které rozdělily učiněná rozhodnutí. Setkávají se v momentě, kdy jsou znovu v těžké situaci, a to vlastně dost podobné. Oba potřebují peníze. A oba jsou bývalí zápasníci. A tak neváhají, a přihlásí se do celosvětové soutěže o pohádkovou výhru. Boj, nejen v ringu, může začít.

Silné příběhy a postavy obou mužů, navíc umocněny herci Tomem Hardym a Joelem Edgertonem, působí jako oceľové kruhy, protáčející se celým filmem, jež na sebe narážejí, přibližují se a pak se od sebe znova a znova odtahují, jako stejnopólně nabitě kovy. Protože ať se oba snaží sebevíc, jsou si navzájem podobní víc, než chtějí. A tento pomyslný magnetický, ale doslovně diváka magnetizující souboj nakonec vrcholí v posledním zápase. Z něj vyjde sice jen jeden vítěz celosvětového poháru, ale přesto žádný poražený. Stejnopól přestane rozdělovat a stane se namísto toho nejsilnějším pojítkem, které připoutá oba bojovníky a bratry k sobě.

A tak ať už jste jakkoliv zarytý odpůrce mlácení se hlava nehlava, filmy jako Million Dollar Baby či právě Warrior stojí za to, abyste na chvíli odstoupili od svých naivních představ a nechali se strhnout silou, kterou by nepřepal ani ten nejlepší bojovník na světě.

Akční / Drama / Sportovní

USA, 2011, 140 min

Režie:

Gavin O'Connor

Hudba:

Mark Isham

Hrají:

Tom Hardy, Joel Edgerton, Nick Nolte, Jennifer Morrison, Noah Emmerich, Kevin Dunn, Denzel Whitaker, Frank Grillo, Gavin O'Connor

Zdroj: www.csfd.cz
Agáta Vřeská

Bůh masakru (Carnage)

Máte rádi absurdity? Beckett, Ionesco, absurdní divadlo. Proto, abyste vytvořili scény, kde hlavní roli bude hrát dialog s absurditou, nemusíte volit extrémní a nepotřebujete ani učebnice cizích jazyků. Stačí nechat působit naši lidskou přirozenost. Tedy - bohužel.

Ale bohudík pro tento snímek. Jeho zápletka je víc než prostá. Dva kluci se poperou, je z toho modřina a vybité zuby. V zájmu civilizačních návyků se jejich rodiče sejdou, aby vše náležitě sepsali a dohodli se na vyřešení této nešťastné události.

Na tomto filmu se mi líbilo nejvíc asi to, že si uvědomuje, že když bude tím, čím je, bude víc, než kdyby se snažil za každou cenu být ještě něčím jiným. Sází na jednoduchost, vyváženost, herce a scénář. A právě v této kombinaci nechávají tvůrci rozehrát dokonale sled scén, do kterých se postupně, s nenápadností jí vlastní, vkrádá víc a víc absurdity, nechávají proti sobě jako na houpačce jít světy mužů a žen, manželství a samozřejmě i jednotlivců.

A ty ztvárnily herecké špičky. Že se Jodie Foster umí pořádně nervnout, a Mr. Cellophan John C. Reilly umí zahrát víc než tichošláпка, jsme už měli možnost vidět. Ani Kate Winslet si nezahrála uhlazenou paničku poprvé a ironický úsměv na rtech Christopa Waltze už tady také byl. Ale jejich kombinace? Asi není divu, že když se snažím najít to nejvýstižnější slovo pro tento film, znovu a znovu se mi na mysl vrací jedno jediné – carnage.

Komedie / Drama
Francie / Německo / Polsko, 2011, 79 min
Režie:
Roman Polanski
Hudba:
Alexandre Desplat
Hrají: Kate Winslet, Jodie Foster, Christoph Waltz, John C. Reilly

Zdroj: www.csfid.cz
Agáta Vřeská

VÝSTAVY

Východ Černých sluncí

...Ještě jednou chci zkoumat temné erupce v barvách vytryskující. Dvakrát je to divné, třikrát nedostačující.

...a byla tma

První černé slunce nechal vysvitnout na svém plátně Karel Černý. Existence tohoto „vesmírného tělesa“ v jeho díle se stala stěžejní básnickou metaforou zahrnující do sebe umění první poloviny dvacátého století (20. - 40. léta). Výstava Černá slunce v Galerii výtvarného umění je jeho velmi silným extraktem.

která nutila tvořit

Umělci v té době reagovali na doznívající kubismus a vzrůstající vliv surrealismu. Východiskem výstavy v GVUO je proměna malířství a sochařství, ke které docházelo od druhé poloviny 20. stol. v Paříži, kde působil Josef Šíma, Jindřich Štyrský, Toyen, Hana Wichterlová a Vincenc Makovský. Díla těchto autorů se spolu s Františkem Muzikou, Emilem Fillou, Františkem Janouškem Aloisem Waschmanem poprvé setkala na výstavě Poesie 1932 v Paříži. Jejich tvorbu spojuje pronikání dramatických obsahů a spletitých významů odrážející odvrácené stránky lidské mysli, vyvolané doznáním první světové války, hospodářskou krizí a stupňujícím společenským napětím a narůstajícími obavami z propuknutí války.

...to, co bude probouzet

Když jsem poprvé vstoupila do Galerie výtvarného umění, jako by se v mém životě začalo rozednívat. Černá slunce probudila ve mně touhu rozhybat všechny smysly. Po asi dvouhodinovém duševním luhování v té světelné energii

jsem chtěla budít své vnímání ještě jednou a pak zas a zas, až do nekonečna. Také jsem své návštěvy opakovala a nemohu říci, že bych si pokaždé odnášela stejný dojem. Jako z každého dne, který je sám o sobě stejný, má pro každého jedince jiný průběh ovlivněný lidmi kolem něj, jsem si z výstavy přinášela nové dojmy. Myslím si, že je to známka mimo jiné toho, že jsou zde vystavená díla, nad kterými stojí za to se pozastavit.

Spící

Jedním z nejpodstatnějších poznatků je pro mě fakt, že je důležité sledovat i věci mimo periferii. Někdy jsou malé detaily tím, co rozhoduje o významu. Malá loď v pozadí lehce změní travnatou plochu na nazelenalé moře. Z obrazů stojí za zmínku jednoznačně Spící od Toyen, jeden z nejnámějších obrazů této české surrealistky. Z dalších autorů mě ještě oslovil Jindřich Štyrský, který ve svých abstraktních výjevech používal rostlinné motivy. Jeho obraz Muž a žena mě zaujal asi nejvíce, pro dojem pohybujících se květin ve vesmírném prostoru. Z vystavovaných ještě nezmiňovaných jsou např. Josef Lada, Jan Zrzavý, Josef Čapek, Josef Váchal a další. Máte-li chuť na hluboký umělecký zážitek, nebo se jen tak poflakovat galerií, mohu návštěvu Domu umění jedinečně doporučit.

Výstava potrvá až do 4.3.2012.

Zdroj: www.gvuo.cz
Kristýna Svidroňová

Zapomenutý básník Peter Gregor

Jméno básníka Petra Gregora, slovenského umělce přezdívaného Pierre, je dnes mnohým neznámé. Píše sice už 40 let, ale společnost i vydavatelé jej stále přehlížejí. A to nikdy nebyl poplatný komunistickému režimu, kvalita jeho umění je vysoká a jako autor je neobyčejně zajímavý...

„Na rozdíl od mnoha svých souputníků jsem nikdy nepsal na společenskou obecnou jedničku, ať už pod ideologickým diktátem doby, anebo - v soft obdobích - podle literární módy nebo močálového vkusu publika, ale vždy jen pod diktátem vlastního naturelu,“ říká k tomu umělec v rozhovoru s Markem Ševkařem (časopis Host 2/2011). Na rozdíl od Vaculíka či Klímy u nás, nebo Tataraka na Slovensku, se nikdy nestal disidentem a mohl tak publikovat, aniž by však kolaboval s tehdejší mocí. „Vždycky vás totiž nutí psát do linek, a do linek se vejdu noty, ale ne hudba. A tak jsem se naučil psát napříč.“

Extravagantní spisovatel Peter Gregor je lidmi vnímán jako jakýsi fantom Bratislavy, rád se vyčleňuje z okolní šedi a lhostejnosti světa k lidské důstojnosti. Ať už se s ním setká kdokoli, každého zaujme, každý k němu má co říci. Charakteristický je svými krajně levicovými až revolucionářskými názory, podivuhodným sepětím s řekou Dunaj a zálibou ve vodáctví.

Narodil se 27. února 1944 v Prešově v úřednické rodině. Jeho velmi výrazné texty a pohled na svět pravděpodobně ovlivnil rok 1944, kdy jej po vypuknutí Slovenského národního povstání jako nemluvně s rodiči i babičkou deportovali do Terezína. Autor však o této

kapitole svého života nerad hovoří. Spisovatel vystudoval španělštinu na Univerzitě Komenského v Bratislavě, v letech 1967 - 69 potom působil jako redaktor Československého rozhlasu v Bratislavě, v letech 1970 - 71 jako redaktor Československé televize Bratislava a v letech 1971 - 83 byl redaktorem časopisu Osvetová práca v Bratislavě. Od roku 1983 je nezávislým spisovatelem žijícím v Bratislavě. Píše především poezii, satirickou prózu, krátké humoristické útvary a rozhlasové hry. Mezi jeho díla můžeme zařadit sbírky „Potreba visieť“, „Nebeský policajt“, „Muž menom Jób“ a z rozhlasových her například „Tá, ktorá zomiera posledná“, „Záznam spred potopy“, „Don Juan na sídlisku“, „Krajina Liliput“ aj. Jeho básně byly přeloženy do němčiny, bulharštiny, polštiny i maďarštiny.

Gregorovo dílo je velmi rozporuplné - rané básně jsou charakteristické určitým patosem, melancholií a výraznou stylizací - zatímco pozdější díla jsou naopak aforistická a zachovávají si odstup. Básník se rád vyjadřuje stručně, ale vlastní jsou mu také občasné rozsáhlé epické skladby. „Všimněte si, jak se s věkem člověka mění jeho chůze. Od plné chůze mladého dynamického, patetického a výrazně sebestylizovaného organismu až po postupný sesuv k uvážlivému, energeticky

úspornému přesunu z místa na místo,“ říká k tomu.

Občas se v jeho textech mohou čtenáři setkat také s náboženskými tématy nebo glosami.

Jako spisovatel je Peter Gregor nadčasový a přestože jsou dnes čtenářům jeho knihy málo známé, nikoho, kdo se s nimi setká, nenechávají lhostejným. Umělec k tomu dodává: „Úspěch totiž není jen výsledkem autorských tužeb, schopností, snah ze sebe vydat maximum, ale i společenské dohody. Kdyby Van Gogh věděl, jak bude po smrti slavný, neodřezal by si v zoufalství ucho, ale radostí by mu narostlo třetí.“

Zdroje: časopis Host 2/2011, <http://www.osobnosti.sk/index.php?os=zivotopis&ID=58911>

Veronika Balčárková

Ukázka z díla Petera Gregora:

Chandra

Odkvapová rúra rachotí, akoby zhora štali na plech.

To je prvý zvuk, ktorý počujem, než otvorím oči.

Prvá myšlienka: mám ich vôbec otvorit?

Druhá: načo?

Kto sa teší na zajtra, má už dnes dôvod žiť.

Ale ja som sa netešil na dnešok, naopak, už včera o tomto čase som uvažoval, či vôbec otvorit oči a načo.

Nie, už sa mi naozaj nechce žiť.

Ale kedyže som mohol robiť to, čo naozaj chcem?

A tak zliezam z postele jako z mučidla, Na ktoré ma prikoval hlboký, tupý spánok bez snov.

Už sa mi nesníva.

Všetko, čo by sa mi ani v tom najhoršom sne neprisnilo, je.

Nie, sny ma už neprenasledujú.

Dobehli ma cez deň.

Zo včerajšej opice som sa teda vyspal.

No dobre, ale teraz čo tým, že som sa zobudil ako človek?

S tým, že som sa zobudil ako človek, by sa azda dalo niečo si počať, horšie však bude niečo si počať s tým, že som sa zobudil jako ja. Ako ja do toho lepkavého, plazivého rána decembra tohoto roku, rána ako včerajšie, predvčerajšie, prepredvčerajšie, jako už neviem koľké v poradí týchto egyptských rán, keď odkvapová rúra rachotí, akoby zhora štali na plech, a vonku je temravo a mrazivo, akoby sa začínala noc.

Na jeseň, ochorím vždy na jeseň.

Vana plná horúcej vody, konečne dáky plus pocit. Trval by dlhšie, keby som si nezmyslel oholiť sa.

Dve tupé zrenice v aspiku zažltnutých bielok, ksicht, ktorý by znechutil aj človeka s nižšími estetickými nárokmi, nie, nikdy si nezvyknem, že toto som já. Potom mydlo, kefa, uterák. Potom voda po holení, dezodorant. Som čistý a pod tým špinavý. Voniam a pod tým zapáchám. Zapáchám lebo smútok smrdí...

Z povídkového triptychu Denník nebožtíka, 2001. časopis Host 2/2011

Co by sis neměl nechat ujít aneb Tipy na kulturu v Ostravě

Mí milí čtenáři, zkouškové období je už pro většinu z nás, zaplatpánbůh, za námi a je tedy čas se pořádně odměnit za ty nekonečné hodiny strávené učením a jít se někde bavit. Proto jsem tady já a jako na koni vám servírují výběr toho nejlepšího, co můžete v naší zlaté-černé Ostravě v měsíci únoru zažít.

Konec ledna a takřka většina února jsou již neodmyslitelně spojeny s plesáním a plesováním, proto nemohu začít jinak, než pozvánkou na několikero z těchto vytríbených akcí. A co bych to byl za patriota, kdybych nezačal hned SUS Plesem „nambr“ jedna, který se uskuteční v KD Akord v Ostravě Zábřehu 10. února. Na SUS plesu 2012 se můžete těšit na pestrý výběr hudebních interpretů, bohatou tombolu a samozřejmě perfektní atmosféru. Pro ulehčení dopravy na akci samotnou jsme pro vás zajistili kyvadlovou dopravu z Porubských kolejí, což samozřejmě platí i pro návrat z plesu na koleje. Co se dalších plesů týče, doporučujeme zejména Reprezentační plesy VŠB-TUO a OU, které se konají shodně třetí únorovou sobotu. A dopředu už můžu prozradit, že další tradiční ples SUS v Michálkovicích, pro pořádek „nambr“ dva, se bude konat hned první březnové úterý. Rozhodně se máte na co těšit, program bude opět nabitý.

Opusťme teď na chvíli tu „vybranější“ zábavu a mrkněme se, kam se dá jít zakalit. Takovou stálíci je třeba nejnámější ostravská ulice, Stodolní. Sem bych vás pozval zejména na dvě akce, a to Valentýnskou párty v klubu 77, kterou pořádá ISC, kde můžete sbalit nějaký pěkný a nezadaný zahraniční protějšek, a na párty v klubu Septim, kterou bude mít na svědomí AIESEC, kde se zase můžete

dozvědět mnohé o této největší studentské organizaci na světě, třeba i to, jak se dostat do jejích řad a stát se úspěšnými a bohatými (vědostmi). Dalšími lákadly na pořádnou pařbu můžou být National evenings pořádané v klubu Marley na Černé louce, kde si opět můžete trochu proklepnout své jazykové schopnosti, nebo obrovská párty pro všechny zamilované a láskychtivé, Valentýnská megapárty v klubu Fabric.

Na vás, kteří na to tradiční trsnání zase tolik nejste a preferujete spíše jiné hudební žánry, samozřejmě nezapomínám. Zejména pro milovníky začínajících kapel mám skvělou nabídku. Pro letošní Majáles 2012 obou největších ostravských univerzit (ano, je to tak, bude jeden, ale o to lepší!), do deníčku si všichni červenou pastelkou poznačte datum 2. 5. 2012) vybíráme na jedno z pódíí úplně novou kapelu z řad kapel studentských. Uspořádali jsme proto soutěž s názvem University Band Contest, ve které můžete svým hlasem rozhodnout i vy! A je to opravdu jednoduché. Stačí, když navštívíte klub Vrtuli v některém ze soutěžních večerů a svou vstupenkou můžete hlasovat pro některou z právě hrajících kapel. Ze tří semifinálových večerů postoupí tři kapely do finále, kde se rozhodne, která z nich si zahraje na Majálese před několika tisíci lidmi!

Z dalších nabídek koncertů nemůžu nezmínit našeho ostravského barda, Jarka Nohavicu, který koncertuje v klubu Parník, anebo kapelu FiHu, kterou můžete vidět v Coolturu. A pokud už toho všeho bude na vás až moc a zatoužíte po něčem instrumentálnější, zkuste zaskočit na senzační Akustické Kytarové Trio, zkr. AKT, které jste už jednou měli možnost poslechnout si před Vánoci v A-klubu na Hladnově. Za zkoušku rovněž stojí Movie Night, kterou připravila Janáčkova filharmonie, kde zazní nejslavnější filmové melodie a výběr bude pestrý.

A nesmím opomenout milovníky prken, co znamenají svět. Ostravská divadla a kluby si pro vás připravili široké spektrum představení. Jen tak namátkou bych zmínil například Opilou zpěvačku v klubu Atlantik, z níž se krom fingovaného alkoholového oděru budou linout i skvělé písně i básně, francouzský i český chanson, jednoduše se vám dostane neopakovatelného zážitku. Dalším tipem může být Brenpartyja, hra na ryze ostravské téma s ryze ostravským „přyzvukem“ v Komorní scéně Aréna, anebo hra od Bezručů s vnadivým názvem Láska, vole.

Sportovcům bych doporučil nepromeškat Davis Cup 2012, jehož první ostravský zápas Česko x Itálie se hraje v ČEZ Aréně už druhý pátek v únoru. Milovníci folklóru a požitkáři, zejména ti přes chuťové buňky, by měli zbystřit, protože se blíží Hradní masopust, kde můžete na Slezkoostravském hradě ochutnat něco z tradičního masopustního pohoštění a dovědět se i něco o našich předcích, a to formou ukázek tance, řemesel, zvyklostí apod. Pro ty z vás, kteří koukáte spíš dopředu, do budoucnosti a máte z ní obavy, neboť jste slyšeli o onom slavném

maském kalendáři, tak právě vy si udělejte výlet na Hvězdárnu a planetárium Johana Palisy, kde pro vás mají nachystaný program Apokalypsa nás (ne)mine. Dal bych cizí ruku do ohně za to, že vaše obavy budou velmi rychle rozptýleny.

Závěrem bych chtěl vyzdvihnout ještě jednu akci. Pro všechny, kdo se cítí po zkouškovém psychicky vycucaně, pro všechny, co mají nějaké problémy, pro všechny, kteří se cítí sami, zkrátka pro všechny, kteří by potřebovali pořádně obejmout a nemají momentálně žádného vhodného bližního svého, mám perfektní zprávu. Ne, že bych vás tedy chtěl obejmout všechny já sám, ale udělá to pro vás za mě studentská organizace AIESEC. Ten se po vzoru jiných organizací ze zahraničí rozhodl uspořádat „humanitární“ akci s názvem Free Hug. Celé to funguje na principu, že jakmile na Masarykově náměstí v centru najdete osobu/osoby s cedulí Free Hug (Objetí zdarma), toto objetí od nich dostanete.

Doufám, že si opět každý z vás v mém kulturním okénku přišel na své. Jakékoli nápady a tipy na akce v měsíci březnu, o nichž by podle vás měli vědět i ostatní studenti, můžete zasílat na redakční mail. Do předmětu zprávy jednoduše napište: Tip na kulturní akci. To je ode mne vše a těším se zase za měsíc na stránkách U n d e r - groundu.

Jaroslav Neuvirt

foto: internet

Kdy	Co	Kde	V kolik	Vstup(Kč)	Více informací
1.2.2012	Free Hug	Masarykovo náměstí	sleduj FB	volný	FB -> Aiesec Ostrava
2.2.2012	Filmový Aklub	A klub	19:30	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
3.2.2012	Koncert FiHa	Cooltour	20:00	60-80,-	FB -> Cooltour Ostrava
6.2.2012	Jarek (Nohavica) v Parníku	Klub Parník	20:00	500,-	www.klubparnik.cz
8.2.2012	Opilá Piaf	Klub Atlantik	18:00	50,-	www.klubatlantik.cz
8.2.2012	Movie Night - Filmová hudba	DKMO	19:00	190,- / studenti 95,-	www.dkmoas.cz
8.2.2012	Czech National Evening	Klub Marley	21:00	10,-	FB -> Isc Ostrava
9.2.2012	Filmový Aklub	A klub	19:30	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
9.2.2012	Davis Cup 2012	ČEZ Aréna	16:00	100 - 300,-	www.arena-vitkovice.cz
10.2.2012	SUS ples 2012	KD Akord	20:00	280,-	FB -> Ples SUS 2012
11.2.2012	University Band Contest	Klub Vrtule	sleduj FB	10,-	FB -> University Band Contestt
14.2.2012	Broadway On Ice	ČEZ Aréna	19:00	395-995,-	www.arena-vitkovice.cz
14.2.2012	Valentýnská párty	A klub	19:00	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
15.2.2012	Brenpartyja	Komorní scéna Aréna	18:30	neuveđen, sleduj web	www.divadloarena.cz
15.2.2012	Valentýnská párty	Dance Club 77	21:00	do 22:00 zdarma, po 22. za 20,-	FB -> Isc Ostrava
16.2.2012	Láska, vole	Divadlo Petra Bezruče	18:00	neuveđen, sleduj web	www.bezruc.cz
16.2.2012	Filmový Aklub	A klub	19:30	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
17.2.2012	University Band Contest	Klub Vrtule	sleduj FB	10,-	FB -> University Band Contest
17.2.2012	AIESEC párty	Klub Septim (Stodolní)	sleduj FB	neuveđen, sleduj web	FB -> Aiesec Ostrava
17.2.2012	Valentýnská megapárty	Klub Fabric	21:00	neuveđen, sleduj web	www.fabric.cz
18.2.2012	Masopust na hradě	Slezkoostravský hrad	10:00	70,- / studenti 40,-	www.slezkoostravskyhrad.cz
19.2.2012	Reprezentační ples VŠB-TU Ostrava - Na hvězdné vlně	Aula VŠB-TUO	19:30	300,-	http://info.vsb.cz/?&reportId=19622&lang=cs&block=simple
18.2.2012	Reprezentační ples Ostravské Univerzity	Hotel Imperial	19:30	250,-	http://www.osu.cz/index.php?kategorie=888&id=9239
21.2.2012	In-Life - Přednáška o Indonésii	A klub	19:00	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
22.2.2012	Koncert AKT - Akustické Kytarové Trio	Klub Parník	20:00	100,-	www.klubparnik.cz
22.2.2012	Hladnovská Baňka	A klub	19:00	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
23.2.2012	Filmový Aklub	A klub	19:30	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
24.2.2012	University Band Contest	Klub Vrtule	sleduj FB	10,-	FB -> University Band Contest
24.2.2012	Dividlo	Klub Atlantik	18:00	50,-	www.klubatlantik.cz
28.2.2012	Turnaj ve stolním fotbale	A klub	17:00	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
29.2.2012	Vernisáž	A klub	19:00	volný	FB -> ÁČKO Hladnov
29.2.2012	Apokalypsa nás (ne)mine	Planetárium J. Palisy	18:00	neuveđen, sleduj web	planetarium.vsb.cz
29.2.2012	Blecha	Komorní scéna Aréna	18:30	neuveđen, sleduj web	www.divadloarena.cz
29.2.2012	Nation4nation	klub Marley	21:00	10,-	FB -> Isc Ostrava
7.3.2012	SUS ples 2012	KD Michálkovice	19:30	190,-	FB -> Ples SUS Michálkovice 2012

FEJETON

Křižovatka smrti

Právě jsem odeslala poslední ze série hysterických esemesek, kterými jsem prostě musela své přátele a nejbližší okolí obšírně a detailně seznámit se svými obavami vyplývajícími v pořadí už ze třetího pokusu o získání řidičáku, když na mě můj instruktor kývnul, že je čas.

Komisař, s nímž jsem se díky svým četným snahám o další průkazku v peněžence vídala tak často, že bychom pomalu mohli přejít na tykání, už bezpečně připásán okupoval zadní sedačku. Počkala jsem, až se na palubu nalodí i instruktor, přitáhla jsem si sedadlo s nezbytným polštářkem až na doraz, odbrzdila jsem vozítko a doslova se vítčila do provozu. Trochu mě znepokojovalo, že mi hlavou pořád běžela píseň Highway to Hell, ale jinak jsem byla plna optimismu.

„Odbočte doleva,“ ozval se ze zadu můj starý známý v domněnku, že tak jednoduchý úkol nelze zkazit, zhruba pětiletý

lidský exemplář neurčitěho pohlaví se však tuto domněnku pokusil vyvrátit trojskokem čtyři metry před kola Fabie. Mít trochu pomalejší reflexy a jet rychleji než dvacítkou, mohla jsem mu michelinkami bezplatně provést masáž celého těla, takhle se jen zakouřilo od pneumatik, vzduch se obohatil o pár molekul spálené gumy a obratle dítěte zůstaly ve stejném pořadí. Jeho matku, která kaskadérské ambice svého robátka doposud nehybně sledovala z okraje chodníku s rukama přitisknutými k ústům, to moc neuklidnilo. Poté, co mi doporučila obohatit garderóbu o vězeňský mundúr a já nedostala odpověď na otázku, proč si spratka nedrží za ruku, se situace uklidnila, žena popadla dítě i kočárek s druhým potomkem, který předtím nechala stát uprostřed vozovky, a mohlo se jet dál. Komisař vydýchal utrpěný šok, instruktor se mě snažil zabít pohledem a já pevně doufala, že všechny ostatní děti a podobnou verbež někdo drží bezpečně ve školce. Chvilí bylo ticho.

„No, nakonec to nebyla vaše vina,“ přiznal tiše stále bledý komisař.

„Hm!“ zaryčel instruktor.

Najížděli jsme do složité křižovatky, se širokou cestou a hned třemi pruhy, nevím, kdo takové zvěrstvo vymyslel. Ty tři pruhy ve mě pokaždé vyvolávaly podivnou a samozřejmě naprosto blbou teorii, že můžu jet kamkoli, já pochopitelně

skoro vždycky do protisměru, a kdyby to nebyl ten správný pruh, tak „se to nějak“ udělá a případně někam uhnu. V katastrofické předtuše jsem trochu přivřela oči, ale jen tak, abych pořád viděla, a s neslyšnou modlitbičkou na rtech jsem nazdařbůh vltla do krajního pruhu. Instruktor na sedadle smrti na mě vztekle syknul, tak jsem s obavami přepnula oči na normální režim a ejhle, výhružně vypadající šipky na vozovce mi zvěstovaly, že jedu správně! Málem jsem si zatleskala.

Před námi se objevila další křižovatka, tentokrát ta z těch jednodušších. To zvládnou. V duchu jsem připravovala nějaký neotřelý text na vítěznou esemesku a počkala si, až na semaforu blikne zelená. Zařadila jsem jedničku, se šťastným úsměvem jsem vjela do křižovatky. Jen pud sebezáchovy, který zabraňoval euforii z předchozího splněního úkolu, aby ovládla mé myšlení,

nedovolil, abych řidiči Mercedesu, který se na červenou vyřítil zleva a štrádoval si to přímo na nás, radostně nezamávala. Takhle mi ve vteřině došla závažnost situace, před očima mi začal probíhat celý život, nicméně tím byla studnice mé duchapřítomnosti vyčerpána. Místo toho, abych rychle přisolila plyn, snažila se ujet z dosahu a přenechala svou roli těla rozmaširovaného po celém Podloubí řidiči za mnou, jsem se zachovala jako typická ženská a ještě ke všemu blondatá – tudíž jsem pustila volant, přitiskla si ruce na oči a zařvala jak ten tupec. Nebýt ostříleného instruktora, kterému už v životě neřeknu křivého slova a zdaleka ne jenom proto, že už ho nikdy nevidím, asi by se o tomhle dopravním fiasku široká veřejnost dozvěděla jen z novin, případně z mého úmrtního listu ve výloze pohřebních služeb Marie Mejstříkové Na Nábřeží. Ten dobrý muž se totiž chopil osiřelého volantu, za mnohohlasného troubení vymanévroval z pro mě bezvýchodné a fatální situace a zajel ke kraji v postranní uličce.

„Vy náno...!“ setřel si pot z čela. Ani nepočkal, až to nějak vysvětlím, a jal se křísit komisaře vzadu.

No co už. Komisař mi s pokrčením ramen a pohledem „vy víte proč“ podal ze zadu mé věci. Měla jsem nutkání se zeptat, jestli to teda mám, ale vzhledem k okolnostem by oba muži nemuseli mít pro můj humor pochopení. Ostatním je jinak asi jasné, že v této kauze Šílená řidička vs. město Havířov, jsem prohrála na celé čáře.

Monika Mudrová

zdroj: internet

Nic nového pod sluncem

Jedna teorie říká, že se historie opakuje v cyklech. Pokud se ale opakuje dokola, tak ne uzavřeně, ale jakoby na točitém schodišti. Když se tedy dějiny otočí dokola, neuzavřou se do kruhu, ale po výjimečných krůčcích se vyšplhají schod po schodu na další úroveň.

Konce a začátky

Všechno někdy začíná a někdy končí. Tahle věta však ani zdaleka nepřipomíná uvažování starověkých Řeků. Pro ně nic přísně vzato nezačínalo úplně od začátku a nic ve svém pravém smyslu nekončilo. Slunce večer zapadlo za akropolis a ráno zase hrdě ohlašovalo bílý den. Stejně tak se periodicky opakovaly roční období, vegetace či duše, které se po smrti opět spojily s tělem. Budoucnost se prolínala s minulostí, neexistovala událost, která by se neopakovala.

Židovská kultura nám ale přinesla nový pohled na svět, v němž se vyskytuje jiný směr plynutí času. A to vzhůru. Člověk má svůj počátek a konec, ten se ohlašuje v Bohu. Svět měl jasný den vzniku a proroci každým dnem zvěstovali příchod apokalypsy. Země byla středem kosmu, člověk ve své jedinečnosti obrazem Božím.

Od dob Kopernikánské revoluce se ale význam existence lidské bytosti ve vesmíru začal rozplývat. Země se najednou točila kolem Slunce. Vesmír se jevil čím dál tím víc větším. Člověk, který vzešel z opice, ztrácel svou výšku, stával se titěrnějším a existence života čirou náhodou a až takřka absurditou.

Je tedy lidská existence náhoda? Vždyť ale náhoda a chaos mohou být jen nám doposud skryté harmonie a řády, které jsou natolik složité a obsáhlé, že se nám na první pohled jeví jako změt haraburd s naprostou anarchií.

Náhoda?

Ve třicátých letech 20. století si někteří vědci povšimli nečekaných shod v souvislosti s nesmírně velkým číslem, které se začalo objevovat v nejrůznějších kontextech kosmologie a kvantové fyziky. Postupem času se objevovaly další a další shody. Vědci shledali, že přírodní konstanty vyžadují neuvěřitelně přesné hodnoty, aby byl vesmír takový, jaký je. Nové objevy rostly jako houby po dešti. Vědci pochopili, že struktury, které jsou pro život podstatné, jako objevení hvězd podobných Slunci nebo proces tvorby uhlíku, závisejí na nesmírně nepravděpodobném sledu navazujících náhod. Všechno jakoby správně zapadalo do těch správných škatulek. Vesmír jako by byl vymazlen nějakým inteligentním stavitelem právě proto, aby zde mohl vykvést život.

Mnoho vědců odmítajících očividný závěr, který z těch objevů vyplývá, zastává názor, že náš vesmír je pouze jedním z miliard vesmírů (teorie multiverza), z nichž každý má jiné hodnoty konstant, což znamená, že téměř ve všech nenajdeme život. V takovém případě je pouhá náhoda, že náš vesmír je uspořádan tak, aby vytvořil život. Problémem oněch tvrzení je, že se nezakládají na žádném pozorování ani objevu. Nikdo nikdy nezaznamenal sebemenší stopy existence jiných vesmírů ani mlhavé známky odlišných hodnot přírodních konstant. Hypotéza množství vesmírů tudíž stojí

právě na tom, co věda na nevědeckém myšlení kritizuje nejvíc - na víře.

To, co nikdo neví, co to je

Celá století se astronomové domnívali, že když pozorují galaxie, hvězdy a planety, plyn a prach, zkoumají „vesmír“. Bylo to pro ně ale drsné zděšení, když zjistili, že většinu vesmíru tvoří cosi jiného než nám známá hmota, to, o čem nikdo neví, co to vlastně je. Po různých výzkumech přišli s tvrzením, že většina hmotnosti ve vesmíru je ve formě „temné energie“. Po ní následuje temná hmota, která tvoří téměř čtvrtinu a až jako poslední je obvyklá hmota s pouhými čtyřmi procenty hmotnosti vesmíru.

Temná energie se projevuje gravitačním odpuzováním a způsobuje tak, že se vesmír rozpíná stále rychleji. Pokud zůstane neměnná, vesmír nakonec bude temný a pustý a bude se rozpínat exponenciálně rychle. Poroste-li temná energie, tak vesmír skončí velkým roztržením. Pokud se ale temná energie bude zmenšovat, až nakonec dosáhne záporné hodnoty, vesmír se zhroutí a dojde k velkému krachu, Big Crunch.

Vytvoření Boha

Na tom, že se bude zmenšovat, staví právě teorie cyklického vesmíru. Ale jak už jsme dříve řekli, dějiny se opakují dokola, ale ne uzavřeně. Tentokrát tedy teorie není v zajetí několika mystickým kosmologií, nýbrž, i když na první pohled vrtkavě, stojí na podstavci vědy a zakládá se na pulzujícím vesmíru, v němž se neustále opakuje Big Bang (velký třesk) a Big Crunch.

Vesmír je uspořádaný tak, aby vytvořil život, život však není cílem sám o sobě, nýbrž prostředkem umožňujícím rozvoj inteligence a vědomí, které se zase stanou nástroji, otvírajícími cestu ke konečnému endgame vesmíru: vytvoření Boha. Vesmír se tudíž jeví jako

nezměrný cyklický program, vytvořený inteligencí předchozího vesmíru s cílem zajistit její návrat do vesmíru následujícího.

Taková představa pulzujícího vesmíru je sice spekulativní, ovšem shoduje se s určitými vědeckými objevy, jež lidé učinili. Je pravda, že nemáme nejmenší důkaz, že před naším vesmírem existoval jiný a skončil Big Crunchem. Pokud našemu vesmíru předcházely jiné, tak Big Bang zahladil všechny důkazy. Skutečností ovšem je, že Big Bang něco způsobilo. Něco, o čem nevíme, co to bylo. Mluvíme tudíž o pouhé možnosti - ovšem možnosti, která je sice metafyzická, staví však na hypotéze, kterou fyzika připouští.

Otázka, co bylo před Velkým třeskem a jak mohl svět vzniknout jen tak z ničeho, stále plápolavě visí ve vzduchu, tak proč ji nestrhnout verzí toho, že vše zatočíme dokola? Smysl člověka může tedy být ten, že se musí stále zdokonalovat, aby jeho počínáním vznikla nad-inteligence, která se stane doslova novým „bohem“ a zapříčiní vznik nového světa.

Nebo snad za tím vším vidíme jen to, co vidět chceme? Odkud pak onen shon na poli vědy? Odkud ono stírávání nových a stále nových vědomostí, odkud ono vědátorství, zkoumání a zdokonalování? Odkud ten bláznivý pud k tomu být stále lepší a lepší? Z důvodu luxusu a toho, abychom se měli na světě lépe, nebo z důvodu daleko méně egoistických a až nadlidsky chápaných?

Zdroje:
Davies, Paul. Kosmický jackpot. Proč je vesmír přesně to pravé místo pro život? Praha: Argo/Dokořán, 2009.
Steinhardt, P. J., Turok, N. T. Bez počátku a konce: Nová historie vesmíru. Praha: Paseka, 2009.
dos Santos, J. R.; Šifra samotného Boha. Praha: Albatros, 2009.

Marek Suchánek

Maskot jako profese

Každý z vás už určitě potkal nějakého maskota, ať už osobně či na obrazovkách televize. A možná se někteří toužili na chvíli si roli maskota vyzkoušet, ať už z hecu nebo čistě ze zvědavosti. Pokud se vám to povedlo, následující řádky budou nejspíš důvěrně známé, a ostatním bych rád nabídl pohled na tuto profesi z mých zkušeností jako maskota, neboli v pracovních nabídkách známou také pod pojmem promotér.

Začátek kariéry maskota

Dostat se k této profesi není příliš snadné, sám jsem neměl příliš mnoho štěstí. Hlavním důvodem je to, že již někdo před Vámi tuto profesi vykonává a je v tom dobrý. Tedy nemají zapotřebí hledat dalšího maskota. Jednou však přišla i má šance a chopil jsem se jí s velikým nadšením a pozitivní energií. A tak byl mým začátkům předurčen skřítek z IKEI. Popravdě jsem přesně netušil, do čeho to vlastně jdu. A musím přiznat, že prvním dojmem byl šok. Můžete si totiž svou práci představovat jakkoliv krásně, dokud neuvidíte svůj kostým. Dokonce jsem zažil situaci, že když se ukázaly kostýmy skřítků, tak to někteří na místě zabalili. Když ale překonáte první nával studu a paniky, čemu že jste se to upsali, zjistíte, že si to můžete pořádně užít a neuvěřitelně se vyblbnout na účet ostatních. A věřte mi, po chvílce vám bude upřímně jedno, co máte na sobě a jak v očích ostatních vypadáte.

Průlomová „role“

Po skřítku jsem měl spíše menší „role“, hlavně jednorázové (upír na hradě, Mikuláš, voják, kněz). Už jsem msl, že se pro mě nic dlouhodobého a stabilního nenajde, ale opak byl pravdou. Na začátku roku 2011 se mi naskytl možnost ukázat se jako maskot nového

obchodního domu v jednom obchodním centru v Ostravě. Nicméně je pravdou, že jsem s touhle nabídkou váhal, hlavně kvůli kostýmu. Jednalo se totiž o kostým „Velké kikalíny“ - řekl bych, že název mluví sám za sebe.

První den byl asi nejtěžší. V této profesi je asi vždy důležité umět se dostat do své role, uvolnit se a uvědomit si, že každá maličkost je důležitá. Není to ale nic lehkého, a pro mne to představovalo obrovskou dřinu. Tak třeba chůze. Když máte dělat obrovského plyšáka, bavího děti, zapomeňte na obyčejnou chůzi vpřed. Dalo by se říct, že se musíte neustále houpat v kolenou; jako byste stále tančili do všech stran. A když k tomu přidáte kostým, který nejen, že něco váží, ale hlavně taky hřeje. Moc hřeje...

Kikalína

Začátky nejspíš nikdy nejsou nejjednodušší, ale od té doby se toho dost změnilo. Jak jsem se dozvěděl, v tom, co dělám, jsem prý nejlepší. Práce s dětmi mě baví a nebojím se u toho pořádně zapotit. Jak už jsem zmiňoval, nejedná se o jednoduchou práci, ale na druhou stranu mě naplňuje vřelým pocitem, zvláště když na těch malých dětských tvářičkách dokáže vykouzlit úsměvy. Nesmíte však zapomínat, že děti nechodí samy a mnohdy je pobavíte,

když si uděláte srandu z jejich rodičů. A zdá se, že na to mám taky talent. Pro mě jsou to vždy krásně strávené víkendy a za tu dobu jsem si udělal dost fanoušků, jak mezi zákazníky, dětmi tak i mezi zaměstnanci. Bohužel, nebylo to vždy tak růžové, především než odhadnete, ke komu si můžete co dovolit, a také se někdy stává, že když vás některé děti uvidí, hned se rozběhají.

Tuto „profesi“ vykonávám již přes rok a je to splnění jednoho z mých dětských snů.

Chvilky a situace

Jsou profese, které zajímavé chvílky vyloženě přitahují. A když děláte maskota, můžete se spolehnout, že se nudit nebudete. Za svého působení v této branži mám veselých zážitků hned několik, tak alespoň dva z nich...

Z doby, kdy můj šatník zdobil skřítkovský oblek, mám úžasnou vzpomínku. Já a několik mých kolegů skřítků jsme měli za úkol jezdit auty mezi stanovišti, a samozřejmě po čase jsme si potřebovali nutně odskočit. Nebylo tak úplně ale kde, a tak jsme nakonec zastavili u krajnice a „spustili“ kousek od cesty, bohužel ale také kousek od tramvajové zastávky. Když jsme takhle stáli, jednomu z nás zazvonil telefon. Ten dotyčný po něm klepnul volnou rukou v domnění, že zavěsí, místo toho zapnul hlasitý režim hovoru. Bylo slyšet: „Zdar, to mi nevěříš, co teď vidím, sedím takhle v tramvajce a u cesty tu močí čtyři skřítki.“ A náš kolega do telefonu odpověděl: „Neruš, právě močím“ a zamával směrem k tramvaji. Když jsme se vraceli k autu, bylo vidět osazenstvo tramvaje v záchvatu smíchu.

Mít košík s bonbóny není nic tak zvláštního. V masce Kikalíny jej nosím neustále. Jednou jsem procházel a rozdával bonbóny dětem a uviděl v povzdálí maminku s dítětem, které se na mě culilo. A tak se obrovský plyšák dohoupal až k nim a malému nabídl bonbón. Mrňous se podíval na mě, pak na nabízenou pamlsku, znovu na mě, a nakonec do košíku. Chvilku váhal a pak se vytrhl mámě a skočil rovnou do košíku s bonbóny. Řeknu vám, měl jsem co dělat, abych nespádl na záda i s nečekaným obsahem košíku.

Maskot Radim Kateřina

Bezpečnější Aukro - 1. část

Zřejmě už každý z vás někdy slyšel nějakou negativní historku o Aukru. Historky jako: místo mobilu mi přišla cihla, zaplatil jsem, ale nepřišlo nic a uživatel už neexistuje a mnoho dalších podobných i zcela originálních. Aukro ale nedávno prošlo proměnou, spíše se snaží udělat svůj portál bezpečnějším. Z toho důvodu zavedlo program na ochranu kupujících/prodávajících, aby zamezilo nejen negativním ohlasům a pomluvám, ale taky se snaží o téměř nulové podvody. Bohužel se i přes všechna snažení objeví nějaká ta černá ovce, která hledá cestu, jak snadno přijít k penězům. Já sám jsem se stal obětí právě jednoho podvodného uživatele a chtěl bych vám sdělit své zážitky a kroky vedoucí k navrácení mých peněz.

Hledání

Někteří z vás se alespoň jednou pokusili o koupi vysněného zboží tou nejlevnější možnou cestou. V mém případě šlo o iPad. Když jsem se koukal po cenách v obchodě, málem jsem od svého záměru odstoupil. Jeden se hned zamyslí, když vidí ty nemalé částky, zdali tu věc fakt potřebuje a zda by ji nakonec využil. Po dlouhém váhání jsem se nakonec přesto rozhodl ke koupi a hledal tu nejlevnější cestu k získání zboží. Ta vedla na aukro.cz. Zúčastnil jsem se několika aukcí, jednu vyhrál a zajásal. Hlavně kvůli tomu, že jsem měl štěstí na 32 GB iPad za 6800 Kč - podle mě je to krásná cena. Dalším krokem už bylo jen převést peníze a těšit se.

Zklamání a záchrana

Bohužel se nic nedělo ani pár dnů poté, co vypršel prodávajícím daný limit na dopravu zboží. Pokusil jsem se prodejce kontaktovat e-mailem i telefonicky. Samozřejmě bez odpovědi. Otázkou bylo, co teď. Na stránce vyhrané aukce jsem si ale všiml ikony modrého kolečka s deštníkem a u ní stálo: garance vrácení peněz do 20 000 Kč. A tak začalo studium, jak získat zpátky své penízky.

Začátky

Prvním krokem bylo najít a rozkliknout kartu Centrum sporů a „začít spor“. Zde vypíšete, co a jak se má, a čekáte na vypršení časové lhůty po dobu, kterou máte možnost to vyřešit i vy a pokud se vám to nepodaří, tak vás kontaktuje někdo z Aukro týmu, někdo, kdo se stane vaším „průvodcem“. Aukro samo pak bude uživatele prodejce vybízet, aby buď vrátil peníze, nebo zaslal zboží. Pokud se ani jim nepodaří spor dořešit, odkážou Vás na vyplnění Protokolu ochrany kupujících. Já měl nejspíše štěstí v tom, že mě během procesu, kdy Aukro posílalo upomínky prodávajícímu, kontaktoval detektiv z vyšetřování internetových podvodů. Měli totiž už vyhlídnutého možného pachatele, tedy jsem doufal v rychlejší cestu k mým penězům. Následně mi zařídil policejní výpověď, hlavně kvůli přechodnému bydlišti. Takže pokud jste na kolejích či privátech, nemusíte kvůli výpovědi cestovat na místo trvalého bydliště. K policejnímu výsledku radím vytisknout e-mailovou komunikaci a informace o tom, kdo vás podvedl (najdete to na Aukru).

Potřebná dokumentace

Po sepsání výpovědi na policejní stanici jsem už jen hromadil potřebné dokumenty. Tady je takové první rozcestí, rozlišují se totiž ještě aukce Aukra (v podstatě kdokoliv) a Aukra+ (jen prověření obchodníci). Další postup je tedy pro Aukro (Aukro+ vyžaduje méně dokumentů). Mezi ně patří úřední výpis z účtu o proběhlé transakci, tady ovšem musíte do banky, hlavně kvůli originálnímu razítku a podpisu. Bohužel se nedá použít dokument s elektronickou podobou podpisu. Dále musíte poslat odstoupení od kupní smlouvy a následnou emailovou komunikaci rovněž vytisknout. Pořád to ale není všechno. I když se může zdát, že už máte všechno, nezbyvá, než si počkat na vyjádření Policie ČR (další postup ve vyšetřování).

Je v tom háček

Zde jsem narazil na zeď. Byl jsem totiž detektivem informován, že nemůžou vyšetřování hnát k soudu, pokud nebude předem známa poškozená osoba či firma. Tedy ten, kdo může peníze vymáhat nazpět. Jsem to ovšem já, ale mám nárok je vymáhat po Aukru a oni následně od prodávajícího. Abych to lépe podal, nemůže být soud, pokud nedostanu peníze od Aukra a Aukro je bude vymáhat tedy soudně. K tomu musí být právě Aukro přizváno jako poškozené. Ale Aukro mi nedá peníze, dokud nebudu mít papír, že jsem poškozený já. Aukro si zatím neuvědomilo tento zádrhel v systému a je to ještě v řešení. Co se bude odehrávat nadále a konečný výsledek této snahy Vám sdělím v další části tohoto článku spolu s časovou osou událostí.

Radim Kateřniák

U SUDOKU

7	6	8		4	
					6
9		4			
4	9		3	7	
	5	7	6	3	8
		8	1	5	4
			7		3
5					
	7		2	1	9

Autor SUDOKU: Nikola Brtvořová

OSTRAVAK

Zkuška

Tuž kura, to byl zase tydeň. No něpochopim, kery cyp, jak ja, jak ma na učeni na zkušku štrnac dni, či vic, se to nězačně učit dřiv, jak večer před ňu. Sice děcka ve škole trvrđa, že maji to jiste, enem mě se moc něpozdava, bo to sem vždycky ja, kery je z toho vyklepany, jak plech z Mittala. Tuž ale abyste to znali cele, povypravim vam to od začatku.

Bylo, něbylo. Byl jeden taky fajny a šikovny syněk, kery měl mit o tyden zkušku z jakehosy předměta. Seděl zrovna na místnosti, kaj se přemýšla o nesmrtelnosti bruka, a v palici mě šrotovalo enem jedno. Maš na to tyden, chlope, tuž se to rozmysli, jak každý den zrobiš cosy, našrotiš se cosy a zkušku maš v kapse, tajak Klaus prupisku z Čyle. To se mě pozdavalo celkem zichrove, tuž sem se rozhodl, že se do toho hned pustim. Dotrunil sem a přesunul se do svojeho kvartyra, už se mě do toho učeni zas tolik něchtělo. Řykal sem se, že na to mám tyden, šak co, jak nězačnu dneska, tuž mužu začit aji na druhy den. A jak ni na zitřy, tuž mužu aji pozitřy, aspoň se ze dva dny před tu robotu fajně orazim.

Enem v tym byl pravě zaryty ten pruser, bo tyden uletěl tajak mucha před pleskačku a naraz byl večer před zkušku. Zecvaklo mi, že sem asy v dupě, asy jako rektalni teploměr. Tuž sem se šel optat mamy, co by na to řekla, že bysem jednu zkušku zrobit, pro zitřejšy velky uspěch, až napřeskor. Mama se na mě podivala jak Edward z toho Stmyvani na vymačkane rajče. Pak pravila, že ať se ji tu někrutim, jak bysem zežral plato endyaronu, že se za to možu sam, tuž ať

valim do pokoja a zupu. Pak se mě ještě smyřlivě optala, či něchcu VYMEČNĚ zrobit to tybetske kafe, co se schovava pro kryzove případy, tuž sem pravil že ja, že chcu! Bo to jeji zazračne ajurvedske kafčo z Tybeta je take, že jak se teho zazraka date tři-štyry lešky, tak celu noc svititě, jak byste zežrali hejno svatojanskych mušek z Černobyla.

Zatim co mama přesně odměřovala lešky, abysem nesvitil jako na vystavě lustru, ja sem se u sebe zatim roztahal všecy papiry s učeni, ale bylo teho tolik, že to vypadalo, jak bysem tim chtěl tapetovat, tuž sem to musel začyt třidit. Ledva sem se to dal dokupy, mama už klepala na dveře, jak datel po viagře. Odevřel sem, mama mě postavila hrnek na stul a pravila, že mě bude držet palce na obuch pazurach, ale že jak to nedam, tuž že se nic neděje, maxymálně mě s tatu vyděďa. No motyvace, jak když slobite beznohemu, že jak se naučí chodit, dostane nove kolobuty. Tuž ale co. Lokl sem se zazračneho kafe, kere voni a chutna asy jak byste lopali naředěny jogurt s kusky uhli. O chvilu to ale zabralo, jak vlečne lano na Zarubku.

V tym momentě sem začal vysavat informacyje, že sem ani papirama listovat

něstačil, no kura fičak. Ani něvim, jak se to stalo, ale naraz bylo rano a ja byl nabity vědomostma jak nove duracelky. Všecy ještě chrapali, tuž sem se potichučku v kupelce zešlechtil, natah sem se do kvadra a košule, keru mě mama nachystala jako překvapeni (nebo možna tež proto, abysem ju něbudil o pate rano, bo by mě asi zeřvala jak šatnařka ples hluchoněmch), a faral sem na vlak a na lokalku.

Venku lelo jak alergikovi z rypaku. Dorazyl sem před školu, kera něbyla moc dobře vidět, jak před ňu ostatni nervaci kuřyli, tajak by koňa prodali. Vlezl sem opatrně dovnitř a lapnul sem k ostatnim do čekarni. Všecy lapěli a tvařyli se kameně jak čerstvy chleba z Bily a ja byl z toho pomalu na mrtvicu. Jeden po

druhy se plazili do vnitřka a než došla řada na mě, byl sem spoceny jak slevač v norkovom kožuchu. Raz si ale tu, pravil sem se, tuž di do toho. No klepal sem se ve vnitřku jak epileptyk u zdrbane zařyvki a lezlo to ze mě tajak z chlupate deky, tuž ale zkušejicimu to nakoněc stačilo, co sem mu tam vypotil, a o deset minut sem byl zase venku.

Nasmoleny sem na sebe ještě včil, že sem se to něnaučil dřiv, bo v pale mam včil vymeteno jak po zkončení stavky uklidovych služeb. Ale mama s fotrem zařy jako radnica o Vanocach, že sem pry chytry a krasny po nich, a podobne capiny, tuž jim to přece něbudu vymluvať, no ni? Čest!

Jaroslav Neuvirt

zdroj: internet

POZORUHODNÁ ZÁKOUTÍ OSTRAVY

Den se se dnem sešel, řada z nás má již po zápočtech a jistě si je mnozí z nás pro velký úspěch zopakují znovu. Tak či onak, vydáváme se opět na procházku Ostravou. Úvodem však děkuji všem, kteří mi zaslali pozitivní ohlasy k této rubrice, případné kritiky však prosím zasílejte přímo na e-mail šéfredaktorky.

V minulém díle jsme došli až ke křižovatce Českoobraské ulice a Sokolské třídy – všimněme si, že jde spolu s Hlavní třídou a třídou Čs. legií o jediné ostravské ulice s tímto označením. Pokračujme tedy rovnou k pedagogické fakultě, kde nás po levé straně čeká vyhlášený Mirror. S přívětivou otevírací dobou láká k dlouhému posezení ve sklepním prostředí. Aktuálně je na čepu Hoegaarden, Radegast, Kožel i Master 18°. Osobně považuji Mirror Pub za příjemnější alternativu k nedalekému Hobit Clubu v Přívozské ulici; ne že by tento podnik neměl v nabídce zajímavé nápoje (např. lokální Qásek) nebo povedené webové stránky, ale atmosféra a zařízení hospody působí někdy nesourodě, což asi nejlépe vystihuje komentář na webu Hobita: „Skladba štamgastů je skutečně pestrá. Chodí sem muzikanti, básníci, herci, fotografy, spisovatelé vysokoškolští učitelé, studenti, dělníci i podnikatelé.“

Mineme pivnici Baník, o níž kdysi napsal krásný komentář Petr Hruška v krátkém textu Břehy hospod. Odbočíme doleva na Chelčického ulici, kde v těchto dnech slaví první rok existence La Petite Conversation, příjemná kavárnička (zdrobnělina je vzhledem k velikosti podniku opravdu namístě) s francouzsko-belgickou atmosférou. Opět zařízení z IKEA, přesné švédské hrany.

Dámy jistě potěší sympatický barista, belgičan David Girtten, i nabídka salátů, čerstvých baget a dalších specialit. V pracovní dny je však kavárna v provozu pouze do 19 hodin, v pátek do desíti večer.

Opouštíme Belgii a kolem jedné z budov PF dojdeme zpět k Husovu sadu a tudy dále do centra. Oblíbená Garage v Zahradní ulici s letní zahrádkou a sklepním interiérem dává svému jménu zapravdu. Málokdo z přespolních studentů však ví, že jde jen o maličkou pobočku „velké“ Garáže, která se nachází v Martinově u konečné linky č. 4. Obě stojí za návštěvu, martinovská pak i kvůli zajímavým koncertům. Jen pozor, WC zde nejsou označena příliš tradičně – leckterý host se tak stane aktérem vtipné situace.

V Garáži nyní „zaparkujeme“ a v dalším díle se podíváme mimo jiné na slavný podnik U Rady i na další zajímavé kavárny v centru.

Karel Střelec

OSTRAVA OKEM FOTOAPARÁTU

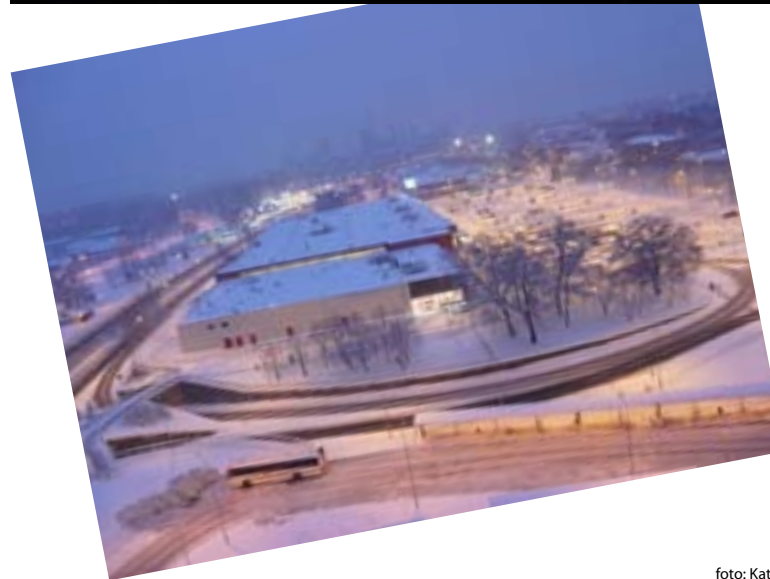

foto: Kateřina Polínková

BÁSNĚ

Cesta

Páteří kolejišť
jela duše němá
a slova pod parou
v sobě držela.

Po zádech tvých,
můj světe na nohách...
Odejdi!

Chci z tebe vystoupit
a spadnout,
níže než níž.

Vždyť stále nejedeme,
i když dlaně jiné osudové
věty šeptají.

Třebaže je neslyšíme,
snad ani kůže nemá
svá spojení s tělem pevná.

Kořeny citů byly podřaty.

Vrásnění po smrti vášně.

U propasti vražené mezi hory,
mezi pátým
a osmým obratlem,
z mostu,
pak roztáhnou křídla

a tuhý éter se rozmáchně též
a odnese sebou
monument tvého těla
na konec drah,
ke kostrči zapomnění.

Skládanka

Bílá tepna města
obarvená paletou světélek,
mráz ve vlasech
modeluje plastiku

když vítr vane zámotky
do oběhu se sypat

lidé pašují mrtvolky domů,
aby si je nazdobili.

Když z dovátých kukel padají
zlámaná křídélka bělásků

děti pak do nich
típají prskavky.

Možná vzplanou,
možná je v nás
oheň
složí.

Dnes ráno

Ve tmě vynucené víčky
nalévám si do trychtýřů
vinný houslový part.

Ale zítřek bude hluchý.

Paměť mě příliš cvičila.
Ještě teď mě nutí dělat
pozpátku
kotouly
hvězdy
i souhvězdí.

Malý vůz couvá,
měsíc ho pronásleduje.

Struny namačkané v uších
zítra vystřelí.

Zatratila jsem pozítří
a až se mě zeptáš proč...

Už pár dní
jsem neviděla
noční slunce
a denní měsíc,
ten se stále koupe
v mých paprscích zapomnění,

kteří kapou z velkého vozu,
jako benzínová duha.

Světání

V tom šálku je temno,
jen odraz bílý,
matoucí,
si mě převáží.

V dějstvích se opony
propadají pod jeviště
a ptačí zpěv
pozdvolna mění se ve vosí let.

To jsou ty metamorfózy,
které ovládaš chůzí.

Co hledá motýl
ve čtyři ráno na půdě?

Asi ten pravý tyl,
ve kterém by se znova zakuklil.

V hladině času vidím se,
ale nejsem to já,
kdo potlesk vyčkává
Motýl se otočil.
Zbýl mi jen
vítr
v břiše

Pomozte nám vytvořit novou USE IT mapu Ostravy

V Multižánrovém centru Cooltour startuje unikátní projekt mezinárodního významu – USE IT Ostrava. Město díky němu získá novou nekomerční mapu a později také informační centrum. Projekt zaměřený na mladé cestovatele realizují výhradně mladí místní lidé. Zapojit se a pomoci s přípravou mapy však může každý.

„Hledáme Ostravany, kteří jsou s městem spojeni srdcem či rodným litem a mají chuť s námi spolupracovat,“ uvedla jedna z koordinátorek projektu, Soňa Frídllová. Dále vysvětlila, že přispět ke vzniku nové smysluplné mapy může každý pomocí jednoduchého formuláře, který je k dispozici na webu useitostrava.blogspot.com. „Vžijte se do role kartografa a napište nám, jaká místa byste do mapy rozhodně nezapomněli zanést. Neoriginálnější tipy a jejich popisky zasláné do konce února budou uveřejněny, a to spolu se jménem autora a jeho fotkou,“ doplnila Frídllová.

Hlavním cílem projektu je zvýšení atraktivity Ostravy mezi mladými a mladě smýšlejícími turisty a studenty nejen ze zahraničí. „Mladí turisté mají jiné potřeby a zájmy, vyhledávají tedy jiné informace, než jaké jsou běžné k dispozici v informačních centrech,“ vysvětlila koordinátorka Frídllová. „Navíc nemluvíme o nějaké zanedbatelné skupině. Mladí tvoří celých 20% všech cestovatelů. Zaslouží si zvláštní pozornost,“ dodala s tím, že USE IT pamatuje například na to, že studenti cestují s nízkým rozpočtem a chtějí co nejlépe poznat běžný život místních lidí.

USE IT vzniklo v roce 1971 v Kodani a

nyní existuje v devatenácti evropských městech, včetně Prahy. Další města se do perspektivní, rychle se rozvíjející sítě USE IT připojují. Všechny USE IT mapy jsou aktuální, neziskové a volně dostupné v elektronické podobě. Ostravský projekt zahrnuje kromě vytvoření a distribuce mapy také vznik sezónního informačního centra v prostorách Multižánrového centra Cooltour a provozování informačních stánků během hudebního festivalu Colours of Ostrava.

Aktuální informace a formulář k vyplnění najdete zde:

<http://useitostrava.blogspot.com>

www.facebook.com/useitostrava

Pro Multižánrové centrum Cooltour
Tereza Stanislavová

AIESEC

Historie

V roce 1948 po druhé světové válce se několik studentů rozhodlo, že už nechtějí války a mizérii, kterou přináší. Za tímto jednoduchým a zároveň ušlechtilým účelem založili studentskou organizaci AIESEC.

Jednou z klíčových osob při zakládání AIESEC byl i československý student Jaroslav Zich, který se také stal prvním prezidentem této organizace. Hlavní sídlo tehdy bylo v Praze, ale s nástupem komunistického režimu se bohužel muselo přesunout do Rotterdamu. Tehdejší cílem bylo rozšířit vzájemné porozumění národů pomocí pochopení jednotlivců a změnit tak svět - jednoho člověka po druhém.

Současnost

Nyní AIESEC funguje ve více než 110 zemích světa a je největší organizací, která je řízena výhradně studenty. Má více než 60 000 členů a působí téměř na 1700 univerzitách po celém světě. Dává příležitost 20 000 studentů vést svůj tým a pracovat při škole na reálných projektech. Ročně pořádá 470 konferencí zaměřených na nejrůznější témata. Umožňuje 11 000 studentů vycestovat během studia na praxi do cizích zemí. „Hlavním smyslem stáží je získat kulturní porozumění a také pracovní zkušenost v jiné zemi,“ řekl Jan Habásko, současný prezident AIESEC Ostrava.

AIESEC jako globální organizace má za sebou desítky let spolupráce s mezinárodními korporátními i neziskovými organizacemi. Po celém světě má více než 3 000 partnerů na lokální, národní i mezinárodní úrovni. V České republice spolupracuje s nejvýznamnějšími společnostmi

na českém trhu. Pomáhají AIESEC v oblasti rozvoje mladých lidí a podílí se na realizaci zahraničních odborných stáží a projektech, jako jsou CareerDays, tvojekariera.cz či konference AIESEC. Mezi hlavní partnery patří zejména Komerční banka, Accenture, Česká spořitelna, CocaCola HBC, ČSOB a Unilever.

Možnosti pro studenta

Každý člen AIESEC má při studiu jedinečnou příležitost vést vlastní tým a pracovat na projektech, které si sami vytvoří. Mají možnost pracovat téměř ve všech oblastech, o které se zajímají. A to od komunikace s firemní sférou a se studenty až po IT a navrhování propagačních materiálů. Po půl roce může být každý člen zvolen na některou z vedoucích pozic. Také studenti se mohou dozvědět zajímavé informace z korporátní sféry díky workshopům, přednáškám a seminářům pořádaným AIESEC. Tyto události jsou pro studenty volně přístupné.

AIESEC Ostrava

Pobočka v Ostravě je třetí největší pobočkou v ČR. Má zhruba 50 aktivních členů a kancelář má v budově Ekonomické fakulty VŠB-TUO. Byla v minulosti několikrát oceněna jako nejlepší pobočka v ČR. Zúčastňuje se všech národních konferencí. Pořádá několikrát za měsíc workshopy se zaměřením na sebezdokonalení a na praktické informace z korporátní sféry.

Nábor nových členů je vždy na začátku každého semestru.

Pro více informací můžete navštívit webovou stránku www.aiesec.cz/ostrava nebo blog www.ostrava-aiesec.blogspot.com

Aklub AKCE únor

středa 8.2.

Večer s živou hudbou

od 20h

Na kytaru a klavír hraje Ondra Kubiček
známé songy písničkářů - Nohavica, Píhal a další.

úterý 14.2. VALENTÝNSKÁ PÁRTY

Párty pro všechny zamilované, lásku hledající, ale i pro ty, kteří se chtějí jen pobavit.
Soutěž o ceny. K poslechu a tanci hraje Dj (red) LOVE :) Promítání love songů.

úterý 21.2.

Přednáška o Indonésii: in-life

od 19h

JAK SE ŽIJE V INDONÉSII aneb z paneláku do chatrče.
Jakub Piszczolka pochází z Havířova, ale od roku 2004 žije se svojí manželkou v Indonésii.

in-life

středa 22.2.

Hladnovská Baňka

od 18h

Přines svou domácí slivovici, dokáž všem, že je nejlepší a vyhráj skvělé ceny
a titul o nejlepší slivovici 2012. Registrace do 21.2. v Ažku na baru. Blíží info na samostatných plakátech.

Domácí slivovice - IV. ročník

úterý 28.2. Turnaj ve stolním fotbalu

od 17h

Přihlásit se může kdokoliv. Blíží informace v Ažku a samostatných plakátech.

středa 29.2.

Vernisáž

od 19h

Navštivte první vernisáž v prostorách před Klubem.
K vidění bude výstava nezávislé tvorby studentů. Afterparty v Ažku!

Herní úterky s Albi

od 18h

Přijď do Ažka, půjč si
stolní hry od Albi a hrej si!

Filmové čtvrtky

více info na samostatných plakátech

OTVÍRACÍ DOBA
po - út 18 - 24
pá a ne 19 - 24

SUS
www.sus-osu.cz
SUS OÚ, AČKO Hladnov

Underground

studenti studentum

Redakce studentského časopisu Underground
vyhlašuje pátrání po
NOVÝCH NADĚJNÝCH TALENTECH

HLEDÁME:

REDAKTORY

Máš – li chuť připojit se k naší redakci
Nezáleží na tom, co studuješ
Můžeš psát o všem, co tě zajímá

- reportáže a rozhovory
- vlastní témata
- glosy a názory
- povídky, básně, komixy,...

... a cokoli dalšího

HLASY Z LIDU

Spoluvytvářej náš časopis!

- Co by se podle tebe mělo objevit v dalším čísle?
- O čem by ses chtěl něco víc dovědět?
- Rozhovor s kým by sis chtěl přečíst?
- Napiš nám vlastní zážitky ze super akcí
- Poděl se o nej tipy na zajímavé akce
- Reaguj na aktuální dění u nás i ve světě

KOREKTORA

S vynikající znalostí českého jazyka
S chutí pomoci nám s korekcí textů na profesionální úrovni

Kontakt na nás:
casopis@sus.osu.cz
731 446 955

A klub sídlí v suterénu kolejí OU na Hladnově

(Vysokoškolské koleje J. Opletala, Hladnovská 1433/22, Slezská Ostrava 702 00)

Under Ground

studenti studentum

